

MOST ROM

Glasilo Občine Kanal ob Soči

Letnik XIV - številka 47 - marec 2016

Iz vsebine:

Sedmi občinski svet v Vipavsem Križu ^{Kanalsko} **3**

Na obisku generalni konzul Nepala v Sloveniji ^{Ročinj-Doblar} **5**

PUSTni utrinki ^{Avče} **8 - 11**

Naj športnik občine Kanal 2015 ^{Kanal} **13**

Teden kulture v Desklah ^{Levpa} **20**

Tisti čudni pes iz Anhovega ^{Kal nad Kanalom} **32**

OBČINA
KANAL OB SOČI

Možnost oglaševanja v glasilu MOST

V vsaki tiskani številki občinskega glasila Most lahko oglašujete in se na takšen način predstavite občankam in občanom Kanala ob Soči.

Oblikovana oglasna sporočila naj bodo v formatu JPEG ali PDF in ustrezne velikosti.

Priporočene velikosti so:

cela stran (190 x 270 mm)
1/2 strani (190 x 135 mm)
1/4 strani (95 x 135 mm)
1/8 strani (95 x 70 mm)

Oglasna sporočila pošljite na naslov matejka.maver@obcina-kanal.si s pripisom "oglaševanje v Mostu". Vse dodatne informacije v zvezi z oglaševanjem dobite po telefonu (05) 398 1225.

MOST

Glasilo občine Kanal ob Soči

<http://www.obcina-kanal.si/most>

Izdajatelj: Občina Kanal ob Soči,
zanj župan **Andrej Maffi**

Odgovorna urednica: **Maja Gerbec**

Člani uredniškega odbora: **Irena Hočevar Križnič, Petra Paravan, Anica Valentinčič, Mojca Perkon Kofol**

Lektoriranje:
Mojca Pipan

Oblikovanje in grafični prelom:
Erik Pregelj

Fotografija na naslovnici:
Damijan Simčič (ZOSO photography)

Naslov uredništva: Glasilo Most,
Trg svobode 23, 5213 Kanal
e-pošta: mostkanal@gmail.com

Tisk: Grafika Soča
Naklada: 2500 izvodov

Glasilo brezplačno prejme vsako gospodinjstvo v občini Kanal ob Soči.

Uredništvo si pridržuje pravico do presoje o primernosti člankov glede na novinarski kodeks in po dogovoru z avtorjem članka.

Maja Gerbec

Na vrata naših domov počasi,
a odločno trka pomlad. Živali se
prebujajo iz globokega zimskega spanca, zvončki in trobentice nas veselo pozdravljajo na vsakem koraku.
Zven pesmi ptic odmeva v še hladnih meglenih jutrih.
Narava se prebujala.
Mi pa hitimo, delamo in pozabljamo, kako edinstveno, čudovito to življenje sploh je. Ujeti v tok nenehne negative, tekmovanja, zavisti, hinavščine ... pozabljamo na stvari, ki so v življenju resnično pomembne. Zdravje, ljubezen, čas, ki ga namenjamo eden drugemu in samim sebi, to je resnično pomembno.
Življenje pa beži naprej. Nevzdržno in neusmiljeno.
Ustavimo se. Vzemimo si čas. Skupaj s svojimi ljubljenimi pojdimo v naravo in se za trenutek ustavimo ter samo opazujemo. Opazujemo, kako čarobna je lepota narave, ko se slednja prebujala. Kako čudežna, spokojna, pomirjujoča je. Pojdimo in skupaj s svojimi ljubljenimi gradimo spomine, kajti na koncu so le spomini tisti, ki nam jih nihče ne more vzeti.
V nas so danes in za vedno.

Navodila za pošiljanje prispevkov, fotografij in nagradne križanke

Prispevke za glasilo Most oddajte na spletnem portalu mojaobcina.si, Občina Kanal ob Soči (<http://www.mojaobcina.si/kanal-ob-soci>). V primeru težav pri registraciji na portal se obrnite na gospo Matejko Maver Pregelj preko elektronske pošte na naslov matejka.maver@obcina-kanal.si.

Zaželeno je, da teksti niso daljši od 2000 znakov oziroma 1/2 strani A4 formata. V primeru, da so članki občutno daljši, si uredniški odbor pridržuje pravico do krajšanja le-teh. Članki in fotografije morajo biti opremljeni z imenom avtorja. Fotografije naj bodo v formatu JPEG, primerne resolucije (min. 300 dpi) in brez vodnega žiga, sicer niso ustrezne za tisk.

Uredniški odbor glasila Most si pridržuje pravico odločanja, kateri prispevki bodo objavljeni v tiskani verziji in kateri ne. Vsi poslani prispevki pa bodo objavljeni na spletnem portalu <http://www.mojaobcina.si/kanal-ob-soci>.

Rešeno nagradno križanko pošljite na naslov **Občina Kanal, Trg svobode 23, 5213 Kanal** ali po e-pošti na naslov mostkanal@gmail.com s pripisom "nagradna križanka", napišite tudi vaše ime, priimek in naslov.

Imena nagradencev bodo objavljena na spletnem portalu www.mojaobcina.si/kanal-ob-soci in v naslednji številki glasila Most.

Izmed pravilno rešenih križank iz prejšnje številke MOST-a, ki so prispele na naš naslov, smo izžrebali tri. Nagrado prejmejo: **Dragica Markič**, Gorenje Polje, **Marija Sirk**, Kanal in **Žan Bucik**, Kanal.

Uredništvo

Sedmi občinski svet v Vipavskem Križu

Na povabilo ajdovskega župana Tadeja Beočanina je bila v torek, 15. 12. 2015, v Grajski kleti v Vipavskem Križu sklicana izredna seja svetnikov občin iz Vipavske doline, Brd in Kanala.

Na izredni seji je bilo prisotnih več kot 100 svetnikov iz občin Vipava, Ajdovščina, Šempeter - Vrtojba, Miren - Kostanjevica, Mestne občine Nova Gorica, občine Brda in občine Kanal ob Soči ter osem županov. Obravnavali so financiranje občin in višino povprečnine za leti 2016 in 2017, predstavitev projekta "Revitalizacija reke Vipave" ter predstavitev blagovne znamke "Vipavska dolina". Na seji je aktivno sodeloval tudi župan **Andrej Maffi**, ki je med drugim povedal, da zna država spoštovati zakone na sanitarnem, davčnem in dohodninskem področju, se zna držati pravil, pozna človekove pravice, evropske deklaracije itd., ne zna pa dati osnovne stvari. Čutil se je taki grobi kršitvi. Ima občutek, da znajo stopiti skupaj, kadar je zelo hudo, in povedati, kaj mislijo. Izrazil je, da bo tisti dan šel iz dvorane glas, da je pesem Vstala Primorska zopet aktualna. Zahvalil se je za veliko udeležbo in povedal, da bi bilo prav, da se še kdaj srečajo ob pomembnih skupnih točkah, in dodal: "Ljubljana je srečna, ko vidi prestrašene ovce. Danes je to jasno sporočilo, da z nami ne smejo tako delati. Čez 3 leta nas bodo ljudje spraševali, kaj smo naredili. S praznimi denarnicami ne moremo delati. Ljudje plačujejo davke in naj se vrnejo tja, kjer so bili zbrani." Svetniki so soglasno podprli sklep, da od države zahtevajo izplačilo višje povprečnine na prebivalca v letih 2016 in 2017, za sofinanciranje investicij občin pa štiri odstotke namesto dveh skupne primerne porabe občin. Seznanili so se s projektom "Revitalizacija reke Vipave". Navdušeni so bili tudi nad novo celostno podobo in sloganom tržne znamke "Vipavska dolina".

Besedilo: Matejka Maver Pregelj, foto: Ljubo Žgavc

SWIFT

ŽE ZA 9.999 €

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 5,0-6,4 l/100km in 118-147 g/km, emisija stopnje: EURO5, EURO6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0024-0,1157 g/km, trdi delci: 0,00005-0,00013 g/km, število delcev do 0,5 μm: 0,02-0,11 km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo tudi k zmanjšanju koncentracij ozonskega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Vse nadaljnje informacije o specifični porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ iz novih avtomobilov najdete v Priročniku o varčni porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ in na spletni strani www.suzuki.si. Slike so simbolične.

VITARA

ŽE ZA 14.500 €

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 5,0-6,4 l/100km in 116-147 g/km, emisija stopnje: EURO5, EURO6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0024-0,1157 g/km, trdi delci: 0,00005-0,00013 g/km, število delcev do 0,5 μm: 0,02-0,11 km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo tudi k zmanjšanju koncentracij ozonskega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Vse nadaljnje informacije o specifični porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ iz novih avtomobilov najdete v Priročniku o varčni porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ in na spletni strani www.suzuki.si. Slike so simbolične.

Prodaja vozil: 05/33 33 444
Servis vozil: 05/33 33 440

AVTO VUGA d.o.o. SUZUKI Way of Life

Občina Kanal ob Soči kot primer dobre prakse

V prostorih Mestne občine Ljubljana je 10. februarja potekalo posvetovalno srečanje z župani in županjami, ki je bilo organizirano v okviru projekta AHA.SI – Aktivno in zdravo staranje v Sloveniji. Občina Kanal ob Soči je sodelovala na posvetu kot primer dobre prakse in zgled drugim občinam. Srečanja sta se udeležila župan Andrej Maffi, ki je predstavil smernice občine glede socialnega varstva starejših, in Klara Golja s predstavljeno pomembnih rezultatov projekta Net-Age.

V Sloveniji se tako kot v drugih državah EU soočamo z izzivi hitro starajoče se družbe, zato so potrebni primerni ukrepi za reševanje te problematike. Eno izmed ključnih področij sta podpora samostojnemu bivanju v domačem okolju ter dolgotrajna oskrba, v okviru katere imajo lokalna okolja izjemno pomembno vlogo. V okviru projektnega delovnega sklopa o dolgotrajni oskrbi, na podlagi analize dobrih praks iz posameznih lokalnih okolij in številnih srečanj z deležniki so bila pripravljena ustrezna priporočila glede zagotavljanja oskrbe za starejše v Sloveniji. Ugotovljeno je bilo, da bi bilo nesmiselno predpisati tog in povsem enak model povsod po Sloveniji, saj obstajajo v posameznih okoljih različni pogoji za urejanje področja dolgotrajne oskrbe.

Na srečanju so bili predstavljeni projekt AHA.si, posamezne dobre prakse na področju koordinacije skrbi za onemogle starejše, analiza vprašalnikov za župane in županje, podani pa so bili tudi predlogi rešitev oskrbe onemoglih starejših v lokalnih okoljih. Posebna pozornost je bila namenjena predstavitvi orodja, s pomočjo katerega bi v posameznih okoljih lahko

izvajali analizo stanja ter na podlagi analize pripravili ustrezne programe in storitve, ki bi lahko zagotavljali optimalno oskrbo starejših. Občina Kanal ob Soči je analizo stanja pripravila v okviru projekta Net-Age. Opravili so jo prostovoljci projekta Starejši za starejše. Povezovalne delavnice, ki so vključevale vse institucije na področju oskrbe starejših, pa so bile osnova za nadaljnje povezovanje in reševanje problematike oskrbe starejših onemoglih ljudi.

Pri pripravi posameznih programov v lokalnih okoljih je izjemno pomembna tudi ustrezna finančna podpora, zato se bo v sodelovanju z Ministrstvom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti RS in Ministrstvom za zdravje RS pripravilo predstavitev organiziranosti koordinacije v predlogu zakona o dolgotrajni oskrbi in možnosti pilotiranja različnih rešitev v okviru črpanja evropskih sredstev.

Uvodni nagovor in predstavitev Mestne občine Ljubljana sta bila podana s strani župana Mestne občine Ljubljana **Zorana Jankoviča** s sodelavkami. Projekt AHA.si je predstavila predstavnica Skupnosti so-

cialnih zavodov Slovenije, analizo vprašalnikov za župane pa predstavnik Inštituta RS za socialno varstvo. Primer dobrih praks koordinirane oskrbe v lokalni skupnosti je predstavil župan občine Kanal ob Soči **Andrej Maffi**, projekt Net-Age in njegove rezultate pa **Klara Golja**. Kot primer dobre prakse so bili predstavljeni tudi dom za starejše Dom ob Savinji Celje, Center za socialno delo Krško ter Zavod za patronažo in dolgotrajno oskrbo na domu Lovrenc na Pohorju. Zveza društev upokojencev Slovenije je predstavila projekt Starejši za starejše. Dr. **Andreja Črnak Meglič**, državna sekretarka v kabinetu Vlade RS, je nanizala predloge rešitev v lokalnem okolju in predstavila orodja za izvedbo analize, predstavitev organiziranosti koordinacije v predlogu zakona o dolgotrajni oskrbi in možnosti pilotiranja različnih rešitev v okviru črpanja evropskih sredstev pa sta podala predstavniki Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti RS ter predstavnica Ministrstva za zdravje RS.

Občina Kanal ob Soči je bila v zadnjem času večkrat predstavljena kot primer dobre prakse glede socialnega varstva starejših in povabljen k sodelovanju od najvišjih institucij na najvišjih ravneh, kar je potrditev in tudi spodbuda za nadaljnje delo.

Klara Golja

Župan na obisku pri gospe prof. dr. Mariji Bevčar Bernik

Lani je župan prejel Glasilo Zdravniške zbornice Slovenije (april 2015, številka 4), v katerem je bil objavljen pogovor s prof. dr. **Marijo Bevčar Bernik**, dr. med., specialistko interne medicine, raziskovalko, znanstvenico in dobrotnico. Gospa Marija se je rodila leta 1929 primorskim slovenskim kmečkim staršem – materi Angeli, roj. Boltar, in očetu Antonu Bevčarju. Družina je živela v vasi Gorenje Polje, takrat pod Italijo. Nad njenim življenjem in delom je bil prijetno presenečen, zato se je odločil, da gospo obišče v Domu Janeza Krstnika, kjer preživlja svojo starost. Ob obisku, ki ga je bila zelo vesela, mu je povedala, da je na različne načine povezana s svojimi sorodniki in krajani ter da se rada spominja svoje rojstne vasi in domačinov z Gorenjega Polja.

Župan Andrej Maffi je predstavil primer dobre prakse koordinirane oskrbe v lokalni skupnosti in smernice Občine Kanal ob Soči glede socialnega varstva starejših. Foto: arhiv Občine Kanal ob Soči

Občino obiskal generalni konzul Nepala v Sloveniji

V soboto, 23. januarja, je župan Andrej Maffi na Občini sprejel častnega generalnega konzula Nepala v Sloveniji mag. Aswina Kumarja Shresthe, MSc. MBA.

Ob prihodu sta si župan in častni generalni konzul Nepala izmenjala nekaj skromnih pozornosti in že je stekel pogovor o gorah, planincih, alpinizmu ... Na županovo povabilo so se sprejema udeležili člani Planinskega društva Valentin Stanič. Gospa **Marija Marinič** je predstavila delo društva, ki nosi ime po rojaku Valentinu Staniču, veliki osebnosti v zgodovini planinstva in alpinizma. Gospod **Janez Gradišar**, dolgoletni član društva in alpinist, je povedal, kako je doživel Nepal. Z njima je bil tudi član društva gospod **Žarko Marinič**, ki skrbi, da so planske poti urejene in dobro označene.

Častni generalni konzul Nepala se je najprej lepo zahvalil za čudovit sprejem na občini. Povedal je, da je Slovenija zanj druga domovina, saj tukaj živi že več kot 40 let. Sodelovanje med Slovenijo in Nepalom je zelo povezano z alpinizmom.

Pogovor pa ni obšel razdejanja, ki ga je v Nepal za seboj pustil rušilni potres. Trenje tal je takrat vzelo 9000 življenj, porušenihi je bilo pol milijona domov. Zahvalil se je za vso dotedanjo pomoč, ki so jo Slovenci namenili za odpravljanje posledic potresa, so pa še vedno veseli vsakršne pomoči. Prav sedaj se namreč pripravljajo na gradnjo šole, ki je bila popolnoma uničena. To je zelo pomembno, saj otroci potrebujejo šolo, je še poudaril častni generalni konzul Nepala mag. **Aswin Kumar Shrestha**.

Ob koncu pogovora je župan **Andrej Maffi** povedal, da je vesel, da ima priložnost v imenu občine nameniti skromen prispevek njegovim rojakom, saj se zave da, da bodo sredstva z njegovo pomočjo prišla v prave roke.

Tudi gospa Marija Marinič je v imenu Planinskega društva Valentin Stanič Kanal izročila prispevek za pomoč otrokom iz Nepala. Vsi skupaj so prijeten klepet zaključili v kulturni dvorani Deskle na predavanju o državi Nepal, ki ga je vodil **Santosh Neupane**, v Sloveniji živeči Nepalec.

Matejka Maver Pregelj

Župan Andrej Maffi in prof. dr. Marija Bevčar Bernik, foto: Matejka Maver Pregelj

Generalni konzul Nepala je dejal, da je Slovenija zanj druga domovina, saj tukaj živi že več kot 40 let.

Jaslice iz lipovega lesa, ki jih je izdelal Tone Šegina, je Domu Janeza Krstnika darovala prof. dr. Marija Bevčar Bernik

Iščete poslovne priložnosti v Italiji?

Italija se s svojimi 60 milijoni prebivalcev uvršča na četrto mesto v Evropi po številu prebivalcev – takoj za Nemčijo, Francijo in Veliko Britanijo. Podatki o blagovni menjavi naše države z zahodno sosedo pa kažejo, da se Italija stalno uvršča na drugo mesto po obsegu trgovinske menjave, takoj za Nemčijo. Tako so slovenska podjetja v prvih desetih mesecih preteklega leta izvozila za dobra dva milijona evrov, uvozila pa za tri milijone evrov blaga. Skoraj neverjetna pa je ocena, da so približno tri četrtine gospodarsko-trgovinskega sodelovanja med Slovenijo in Italijo vezane na štiri severne italijanske pokrajine: Furlanijo - Julijsko krajino, Benečijo, Lombardijo in Emilijo - Romanjo, v katerih skupaj živi manj kot četrtina vsega italijanskega prebivalstva. Na drugi strani slovenski uvoz iz teh štirih pokrajin obsega približno dve tretjini vsega uvoza iz Italije. Ti podatki kažejo, da slovenska podjetja premalo sodelujejo s preostalim delom sosednjega trga, ki kljub krizi v preteklosti in splošno znanim težavam, povezanim predvsem z zamudami pri plačilih, ostaja še naprej pomemben za naša podjetja – še celo več: naš izvoz v Italijo se stalno povečuje.

Z željo, da bi še bolj ciljno prilagodili dejavnosti, ki jih Gospodarska zbornica Slovenije namenja poslovanju na italijanskem tržišču, smo se odločili, da poizkusimo zbrati interese in želje naših članov s sosednjim trgom. S tem namenom vabimo svoje člane, da izpolnijo profil svojega podjetja (v angl. jeziku), ki nam bo v pomoč pri pripravi dejavnosti v prihodnje. Na osnovi zbranih informacij bomo na GZS izvajali dejavnosti v skladu z interesi slovenskih podjetij.

VEČ INFORMACIJ:

ga. Mojca Osojnik
– mojca.osojnik@gzs.si,
ga. Nevenka Volk Rožič
– nevenka.volk@gzs.si ter
za Forum Agenti g. Marko Jare
– marko.jare@gzs.si.

Gospodarska
zbornica
Slovenije

Območna zbornica
za severno Primorsko,
Nova Gorica

Vljudno vabljeni!

Na italijanski trg preko zastopnikov in agentov

Hkrati obveščamo vsa podjetja, ki iščejo vstop ali širitev poslovanja preko italijanskih zastopnikov in agentov, da smo **3. marca v Novi Gorici** na OZ Nova Gorica in **4. marca v Ljubljani** na Gospodarski zbornici Slovenije predstavili možnost **udeležbe na sedaj že tradicionalnih poslovnih dogodkih Forum Agenti**, ki bosta letos potekala med 28. in 30. aprilom v Veroni ter med 24. in 26. novembrom v Milanu.

Vabimo vas, da se o vsebinah informativnih predstavitev pozanimate na Gospodarski zbornici Slovenije, Območni zbornici za severno Primorsko Nova Gorica.

Karierni Sejem

NOVA GORICA

ČETRTEK, **24. MAREC**, 10:00 – 18:00

OBČINSKA AVLA, MESTNA OBČINA

NOVA GORICA

VSTOP **PROST!**

Kolesarska proga Solkan–Plave uradno odprta

Del glavne državne kolesarske povezave Nova Gorica–Predel, natančneje odsek Solkan–Plave, je od 8. januarja uradno odprt. Kolesarska proga poteka po desnem bregu reke Soče, ob železniški progi, in omogoča varnejše kolesarjenje. Ljubitelji kolesarjenja lahko tako ta del proge tudi uradno uporabljajo.

Kolesarska pot med Solkanom in Plavami je dolga 9270 metrov in poteka tik ob reki Soči, zato velja za eno najlepših v Sloveniji. Zaključujejo se tudi dela na 300-metrskem odseku do meje z Italijo.

TIC Kanal

Meritve kakovosti zunanjega zraka v občini Kanal ob Soči

Občina Kanal ob Soči je pri **Agenciji RS za okolje** naročila izvajanje meritev kakovosti zunanjega zraka.

Referenčni merilnik so postavili na območju občine v torek, 2. februarja. Z njim bodo vzorčili in določevali koncentracije delcev PM₁₀ v obdobju 3 mesecev. Poleg delcev PM₁₀ bodo izvedli tudi analizo elementov v sledovih (Al, V, Cr, Mn, Fe, Co, Ni, Cu, Zn, Ga, As, Se, Rb, Sr, Mo, Ag, Cd, Sb, Cs, Ba, Tl in Pb) in levoglukozana, ki je karakteristična spojina, povezana z nepopolnim zgorevanjem biomase.

Po končanih meritvah in izvedenih kemijskih analizah bo Agencija RS za okolje pripravila poročilo, ki bo poleg vrednotenja glede na mejne oz. ciljne vrednosti obsegalo tudi primerjavo ravni onesnaženja z drugimi merilnimi mesti v Sloveniji.

Prostovoljno delo v vasi Ajba

V Ajbi smo krajani že dolgo znani po tem, da vse, kar lahko sami naredimo, to počnemo z veliko vnemo in rekom "rečeno, storjeno". Lani smo uredili cesto iz vasi, hišne številke od 15 do 22 proti Prgonovemu mlinu v dolžini 300 m. Material (cement, gramoz in mreže) je prispevala krajevna skupnost, delo pa krajani. Tokrat smo se lotili zelo zahtevnega popraviljanja zidu, ki je grozil, da se bo v kratkem porušil. Skoraj 10 kubičnih metrov kamena in zemlje smo morali odstraniti in zid postaviti na novo. S tem zahtevnim delom smo hkrati razširili cesto za 30 centimetrov, kar na tem ozkem delu ceste predstavlja ogromno. Za to zahtevno delo smo složni krajani potrebovali samo štiri dni. Material za popravilo zidu sta prispevali krajevna skupnost in Občina Kanal ob Soči, za kar se jima krajani zahvalujemo. Po evidencah, ki jih vodi avtor tega prispevka, smo krajani v zadnjem desetletju v Ajbi naredili več kot 2000 ur prostovoljnega dela.

Risto Djurić, svetnik v KS Kanal in občinski svetnik

Energične ciganke

Vedno dejavne desklanske upokojenke so se tudi letos pridružile maškaram. Prekrasne ciganke so s ciganskim plesom in svojo pozitivno energijo navdušile vse, predvsem pa so lahko za zgled vsem nam.

Gasilci ujeli Nessie

Že več let nas člani PGD Anhovo v času pusta razveseljujejo s svojim šovom. Z veliko truda so Škoti v naše kraje pripeljali pošast Nessie, ki so jo ulovili v jezuru Loch Ness.

Mladi pingvini

Čeprav letos v Desklah ni bilo pusta, so se mladi iz okoliških vasi združili in v toplo zimo pripeljali pingvine.

Besedilo: Maja Kodolja Cencič,
avtor fotografij: M. K.

Maškare na občini

Na pustni torek je bilo živahno tudi na sedežu občine, kjer je zimo odganjala skupina otrok iz vrta Kanal. Županu pa so prišle prihodnost prerokovat "energične ciganke".

Pustno razpoloženi člani Folklorne skupine Kal nad Kanalom

"V Kalu rastejo drevesa nam lepo. Če komu je hladno, poseka jih lahko, zakuri ogenj si, pogreje naj kosti in še na peč naj gre, da vname srce in ljubezen se," se glasi besedilo nagajive pustne pesmi **Branka Cvetrežnika** in folklorne skupine iz Kala nad Kanalom, kjer se je vnela ljubezen do naravne in kulturne dediščine ter plesnega izročila.

Pustno razpoloženi člani folklorne skupine Kal nad Kanalom smo se letos predstavili v kostumih bukovih drv, ki so jih gozdarji pripravili v kalskih gozdovih. Na debelo soboto in nedeljo smo se posekana polena razposajeno vrtela in plesala ter se veselila svojega namena, da prinesemo v domove toplino in povezanost. Poudariti namreč želimo vrednote družinje ob domačem ognjišču, kjer je ob prijetni toploti, ko na ognju zaprasketajo drva, čutiti domačnost, varnost in mir ter pripadnost družini, kraju, skupnosti, domovini ...

Zamisel za izdelavo pustnih kostumov smo našli v naravi, pri idejni zasnovi, izdelavi in krojenju drv pa nam je pomagala **Elza Pavšič**, ki tudi sicer skrbi za našo vizualno podobo. Na pustovanju v občini Šempeter - Vrtojba smo se s svojo izvirnostjo, domiselnostjo in ustvarjalnostjo uvrstili na 3. mesto v kategoriji pustne skupine. Zimo pa smo, čeprav je letos skoraj ni bilo, veselo odganjali tudi po kalskih vaseh. Domačinom se iskreno zahvaljujemo, da so nas povsod lepo sprejeli in po stari navadi bogato obdarili. Razumevanje in podpora krajanov, ki smo ju deležni, nas vseskozi spodbujata k uspešnemu delovanju in ohranjanju žive kulturne dediščine ter obujanju starih običajev.

Na pustovanju v občini Šempeter - Vrtojba se je Folklorna skupina Kal nad Kanalom uvrstila na 3. mesto v kategoriji pustne skupine. Foto: arhiv FS Kal nad Kanalom

Pust na Levpskem

Prvo soboto v februarju je bilo v Levpi in po okoliških vaseh pričakovati obiske in rajanje maškar ter kot že leta prej prikaz kakšne aktualne tematike – tokrat so to bili smučarski skakalci. Navijači so, z napisa na majicah razvidno, navijali za levpske skakalce, aktualnim tematikam pa so se pridruževale tudi tradicionalne in domišljajske – pri najmlajših. Zanje je bilo v dvorani organizirano s pomočjo KS Kal nad Kanalom in KS Levpa pustno rajanje z Atom Smrkom in Smrketo. V večernih urah pa so se tam zbrale še druge maškarre, ki so klicale pomlad.

Mojca Perkon Kofol

Levpski skakalci, foto: Ivan Jeričijo

Pustovanje v Ložicah

V Ložicah ima pust dolgo tradicijo. Starejši prebivalci se radi spominjajo, kako so preganjali zimo v mladih letih. Obleke in vse, kar sodi zraven, je bilo treba ustvariti doma in predvsem v hišah, kjer so bila doma mlada dekleta, se je rezalo, šivalo, prepevalo. Pust je bil praznik za vso vas. Po domovih so gospodinje pekle pustne dobrote, plesalo se je, "rezoni" so podili in strašili otroke po vasi, zvečer pa se je nadaljevalo druženje ob dobrotah, ki jih je "ta stari" v košu nabral od hiše do hiše.

Nekaj let je pustovanje v vasi nekoliko zamrlo, zadnja leta pa je v Ložicah pustna sobota spet praznik za staro in mlado. Letos se je zbralo rekordno število maškar, ki so bile navdušene nad tem, kako so bile povsod prisrčno sprejete. Mize so bile polne dobrot, gospodinje dobre volje, tako da se je pustovanje zavleklo do večera.

Zadnjih nekaj let pa se sredi vasi v popoldanskih urah zberejo tudi pustne skupine iz sosednjih krajev in se pridružijo "vaškim pustarjem". Zbere se veliko gledalcev od vsepovsod in skupno rajanje zaokroži vaški praznik. In prav je tako, "saj je pust izjemno resna stvar" – v domove prinaša srečo, v deželo pa priključuje pomlad!

Besedilo: Ana Valentinič

Pust v Gorenjih Desklah "Živi"

Pust in pustni čas segata daleč v preteklost, ko so naši predniki praznovali ponovno obujanje narave in odhajanje zime. Ljudje so se vedno radi šemili in ustvarjali maske, saj so tako izražali ustvarjalnost pa tudi željo po tem, da bi vsaj enkrat v letu postali nekdo drug.

Kot že nekaj let zapored smo tudi letošnja pustna sobota Gorenjedesklani pripravili pustno rajanje. Ob lepem vremenu se je zbralo veliko število mask, pridružili pa so se tudi pustarji iz bližnje okolice in v hiše Bevkove ulice prinašali pomlad. Domačini so za maskare dobro poskrbeli, saj so bile nagrajene z dobrotami, pod katerimi so se šibile mize (krofi, flancati, miške, klobase ...). Letošnja pustna nabirka pa je imela še posebej dobrodelno noto, saj je bila namenjena nakupu defibrilatorja, ki bo lociran v Gorenjih Desklah. Po končanem sprevedu smo se vsi skupaj dobili na taborniškem prostoru, kjer smo mladi in stari nadaljevali praznovanje ob hrani, pijači in zvokih harmonike.

Za prihodnost pusta v Gorenjih Desklah se torej ni bati, saj se pustnega rajanja udeležuje vedno več družin, ki v pripravo in izvedbo pustovanja vključujejo tudi najmlajše člane in tako tradicijo prenašajo naprej.

Barbara Markič Gerbec

Eko bržoto izpod dimnika je pridelalo Športno društvo Morsko

foto: Borut Jurca

IZBERI SVOJ POPUST!

pri Kate Nova Gorica

Kate.si
Kabelsko omrežje

wing.si
Brezžično omrežje

-20% -30% -50% -100%

OBIŠČI + IZBERI + VARČUJ
nas popust z nami

Imejte vse na enem mestu.

Televizija

Internet

Telefonija

Več info:

Kabelska televizija
Nova Gorica

Kabelska televizija Nova Gorica,
Erjavčeva ulica 2 • 5000 Nova Gorica
Tel: (05) 330 46 50
E-mail: info@kate-wing.si
www.kate-wing.si • www.wi-ng.si

Podrobne informacije o akcijah so opredeljene v Splošnih pogojih posamezne akcije.

**GARANCIJA
KAKOVOSTI**

Možnost prekinitve pogodbe brez stroškov in
pogodbenih penalov v roku 30 dni od priklopa.

Prižig lučk na Gorenjem Polju

Pred dvema letoma so prvič zasvetile lučke na lipi sredi vasi. Razveselile niso samo vaščanov, temveč tudi udeležence nočnega pohoda Kanal–Deskle, ki so se pri lipi ustavili in popili topel čaj. Tako je bilo tudi letos. Skupina vaščanov pa je že dolgo prej snovala, premlevala, načrtovala, kako bi to izvedli, in od besed so prešli k dejanjem. Damjan je naredil zvezdo repatico, Bruno je postavil "rušt", kajti lipa je zrasla visoko in ni preprosto brez dvigala obesiti toliko lučk. Tudi drugi so priskočili na pomoč in v soboto, 19. decembra, naj bi vaški otroci prižgali lučke. Ko se je stemnilo, smo se sredi vasi začeli zbirati mladi in stari. Mize z dobrotami pridnih gospodinj so že bile postavljene. Tomaž je pozdravil vse prisotne, se zahvalil krajevni skupnosti za nabavo dodatnih lučk in vsem, ki so se trudili pri pripravi tega veselega dogodka. Nato je pozval vse otroke, naj pomagajo vleči vrv. Otroci so vlekli in vlekli, odrasli smo jih spodbujali, še naprej so vlekli in – izza zidu se je prikazal Božiček s svetilko v roki ter se vzpenjal po vrvi proti lipi. Otroci so mu še naprej pomagali ter pridno vlekli vrv. Ko je prišel do prve veje, je drevo zažarelo, stotero belih in pisanih lučk se je prižgalo, zaslišali so se vriski veselja, navdušenje je bilo popolno. Ko je nebo razsvetlil še ognjemet, niso žarele le lučke na drevesu, ampak tudi iskrice v očeh naših najmlajših.

Iz velikih loncev se je kadilo, zadišali so klobase in kuhano vino. Okrepčali smo se in si v sproščenem razpoloženju povedali to in ono. Otroci so bili razigrani in navdušeni, da se lahko tudi po temi

lovijo po vasi. Prijetno je bilo vsem in ni bilo treba dosti, da se je zaslišalo še veselo petje. Švedske bakle so nas grele, da smo lahko vztrajali več ur pod najlepše okrašenim drevesom daleč naokoli.

Na sveti večer po polnočni maši smo se spet zbrali sredi vasi ter si ob kuhanem vinu in toplim čaju voščili in prijetno poklepetali.

Marta Bitežnik

Foto: Tomaž Rjavec

Nasmeh na obrazih malih plesalcev

Nedelja 24. januarja, je bila za male plesalce plesne šole VIP dance company prav poseben dan — dan, namenjen samo njim. Malčki, ki teden za tednom pridno trenirajo pod budnim očesom **Tanje Simčič Makuc**, so se predzadnjo nedeljo v zimsko zaspanem januarju zbrali v Kulturnem domu Deskle, kjer so svojim staršem in vsem drugim obiskovalcem pokazali, česa vse so se do sedaj naučili. Kako živi in pleše Barbika, so nam predstavile VIP-malčice iz Kanala. Skupinico predstavljajo same punce v starostnem obdobju od petih do sedmih let. Da cirkus ni kar tako, so nam skozi ples predstavili od pet do osem let stari VIP-malčki iz Deskel. Piko Nogavičko poznamo vsi, še bolje pa smo jo spoznali skozi pristrčen ples najmlajših, VIP-malčkov, skupinice od dveh do štirih let starih plesalcev in plesalk iz Deskel. Kako se znati, predvsem pa uživati v dežju, nam je skozi pesem "It's raining man" predstavila plesna skupina iz Kojškega. Skupino sestavljajo plesalci in plesalke v starostnem obdobju od pet do sedem let. Konca plesnih nastopov pa si kar nekako ne znamo predstavljati brez nastopa nam vseh znanih in vedno nasmejanih VIP-

tatkotov, ki so nas tokrat razveselili s plesno točko Gasilci. Še preden so naši plesalci pokazali vse svoje plesno znanje, pa jih je čakalo prav posebno, nepozabno preseenečenje. Mamice iz Goriških brd so samo za njih, prostovoljno in z velikim veseljem, odigrale igrico Lahko noč, hudoba. Hudomušna, vesela igrica ni požela velikega aplavza samo pri malih plesalcih, ampak tudi med vsemi obiskovalci.

Prireditve, katere glavni namen je bil na obraze vseh obiskovalcev in nastopajočih pričarati iskren nasmeh, je odlično uspela, za kar gre velika zahvala Tanji Simčič Makuc, ki ni samo odgovorna za organizacijo celotne prireditve, ampak tudi za to, da našim malim plesalcem in plesalkam uspe iz tedna v teden, skozi celo leto, pričarati nasmeh na obraz in veselje v srce.

Maja Gerbec, foto: Damijan Simčič

Naj športnik občine Kanal 2015

Tudi letos je ŠKD nasmejanih organiziralo glasovanje za naj športnika občine Kanal. Na prireditvi v večnamenski dvorani so v petek, 12. februarja, organizatorji podelili kar 21 priznanj kanalskim športnikom, tako posameznikom kot skupinam.

Skupinska slika s podelitve priznanj za naj športnika občine Kanal ob Soči 2015, foto: Damijan Simčič (ZOSO photography)

Podelitev priznanj za naj športnika občine Kanal ob Soči, ki je letos potekala že sedmič, organizira Športno in kulturno društvo nasmejanih. Ampak letos je bila podelitev malce drugačna. Organizatorji niso izbirali najboljših športnikov, ampak so priznanje in zaslužene čestitke dobili prav vsi, ki so s trdim delom bogatili športne uspehe občine Kanal ob Soči.

Že tako tekmujejo na tekmah, borbah, plesnih nastopih, različnih igrah in so se odločili, da ne bo še svečana športna slovesnost tekmovalna. Tako je bil osrednji namen prireditve, da spomnijo obiskovalke in obiskovalce, koliko čudovitih športnikov je med nami in kako zavidljive rezultate dosegajo. Na koncu vsega so pa le podelili eno priznanje, in sicer za najpopularnejšo športno osebnost občine Kanal leta 2015. Laskavi naslov je prejel lanski naj športnik občine Kanal ob Soči **Sandi Gabrijelčič**, plesalec, član društva VIP Dance Company oziroma član plesne skupine Go-Breakers.

Podelitev priznanj je potekala v treh sklopih, in sicer so najprej podelili priznanja za vse olimpijske športe, nato neolimpijske discipline, na koncu pa še posebna priznanja. Za posebno kategorijo so priznanja dobili **Jan Močnik** (košarkar KK Helios Suns), **Vinko Čargo** (rekreativni pohodnik iz Ročinja) in priznani modelar iz Deskel **Alan Goljevšček**.

V kategoriji olimpijske discipline so priznanja prejeli: **Jani Kovačič** (odbojkar kluba AS Cannes), **Eva Mori** (odbojkarica kluba Foppapedretti Bergamo), **Jure Okroglič** (odbojkar OK Salonit Anhovo - Kanal), **Vasja Simčič** (nogometaš, lani v FC Koper, to sezono pa v Tolminu kot posojeni igravec) in **Maja Zucchiati** (tenisačica, članica TK Gorica).

V kategoriji neolimpijske discipline pa so priznanja dobili: **Ana Kašček** in **Kaja Jerončič Skrt** (twirlerki v Športnem twirling klubu Deskle), **Aljaž Markič** in **Domen Golja** ter **Kevin Pavlin** (tradicionalni karateisti KK Goryu), **Teo Otrin** (karateist, trenera karate športne borbe v ŠD Gorica – sekcija karate), **Sandi Gabri-**

jelčič in **Matija Miščič** (plesalca v disciplini breakdance v VIP Dance company), **Jan Markič** (gorski kolesar v disciplini spust, trenira v ŠKTD Avče), **Asja Čebon** (šahistka, nastopa za Šahovsko društvo Krka Novo mesto), **Ana Tinta** (balinarka v Balinarskem klubu Deskle), Športno rekreacijsko društvo Doblar in ženska balinarska ekipa Društva upokojenцев Kanal. Vse skupaj pa so popestrili še mladi plesalci Športno plesnega kluba Dance Sport Connecting. Izbor pripravljajo v organizaciji Društva nasmejanih, seveda pa brez zunanjih sodelavcev in pokroviteljev ne gre. Njim in našim predanim članom ter lokalnim deležnikom gre zahvala za uspešno izpeljano prireditev. Zahvala gre tudi ambasadorjem športa kanalske občine, obiskovalcem in seveda športnikom, ostanite takšni še naprej.

Šport je eden od načinov, kako osmisliti življenje, vsem športnikom pa voščimo polno leto uspehov in brez poškodb.

Boštjan Simčič

GATIS

POLNI ENERGIJE

Ugodna cena in hitra dostava

Vse za ogrevanje vašega doma na enem mestu

KURILNO OLJE IN DIESEL

PELETI

BRIKETI

DRVA

Trenutna cena kurilnega olja je med najnižjimi v zadnjih 8 letih. **Smo edini pooblaščen prodajalec OMV futurPlus kurilnega olja.**

Brand partner

Ugodne poletne cene peletov, briketov, drv, trsk...

Peleti že od 219 €/t.

Vse energente lahko pri nas kupite preko obročnega plačevanja. Ponujamo vam možnost plačila z vsemi kreditnimi in debetnimi karticami. Za vse energente vam omogočamo dostavo na dom.

080 2802

energenti@gatis.si

Naročanje tudi na www.gatis.si

Zimovanje tabornikov

Taborniki, rod Odporne želve, se trudimo, da se v našem društvu in lokalni skupnosti vedno nekaj dogaja. Decembra smo izpeljali 4. zimski nočni pohod. V kraj smo prinesli betlehemske luči miru in jo delili naprej. Z lepimi željami smo jo podarili starejšim in bolnim, pa tudi gospodu županu. Januarja smo se z mladimi taborniki odpravili na zimovanje v Čepovan, kjer smo zelo uživali na snegu. Učili smo se prve pomoči, uporabe noža, preživetja v naravi ... in obiskali kmetijo v Grudnici. V marcu organiziramo MČ srečanje severne Primorske, aprila nikoli ne pozabimo na dan Zemlje. Skratka, volje in idej nam nikoli ne zmanjka.

Taborniki Odporne želve

Praznik Krajevne skupnosti Anhovo - Deskle

Komemoracija ob dnevu padlih krajanov leta 1945 je bila v petek, 12. februarja, ob 11. uri zaradi deževnega in hladnega vremena v prostorih Medgeneracijskega centra "Pri Tinci". Ob 18. uri se je ob kulturnem dnevu odvijala osrednja prireditev ob prazniku Krajevne skupnosti Anhovo - Deskle. "Bom godca vzela, bom zmeraj vesela ..." so letos vabili plakati na proslavo. S prisrčno pesmijo *Slovenija* so krajanom najprej čestitali otroci iz vrtca Deskle. Sledil je večer ljudske glasbe, plesov in lepih misli, ki so ga oblikovali pevci Mladinskega pevskega zbora Osnovne šole Deskle, Mladinskega pevskega zbora Šempeter - Vrtojba in člani Folklornega društva Gartrož Nova Gorica.

Predsednik Krajevne skupnosti Anhovo - Deskle **Bojan Stanič** je podelil letošnja priznanja. Prejeli so jih: prostovoljke v Medgeneracijskem centru "Pri Tinci" za dejavnost v središču vse od odprtja 22. oktobra 2013 dalje. Tu vsak torek dopoldne potekajo številne delavnice in razne družabne igre. Prostovoljke tudi ob drugih dnevih organizirajo predstavitve knjig, potopisna predavanja in še mnogo podobnega. Priznanje sta prevzeli najzvestejši udeleženci dogajanja v centru, gospa Slavka in mala Elin. Drugo priznanje je šlo v roke dolgoletnega trenerja karateja **Rajka Malinovića**, ki je tudi sam na tekmovanjih dosegal odlične rezultate, leta 1991 je osvojil tudi naslov državnega

prvaka. Že več kot 30 let pa je trener karate sekcije, ki deluje v okviru Športnega društva Gorica. Mnogi mladi iz naše krajevne skupnosti so bili njegovi varovanci in so s tekmovanjem prinesli številne medalje. Knjižničarki **Marta Biteznik** in **Karmen Paravan** sta prejeli priznanje za večletno skrbno in ustrezljivo delo v deskljanski knjižnici. Marta je knjižničarka dvajset let, a tudi Karmen vidimo za pultom že od leta 2001. Knjižničarki z leti spoznavata bralce in njihove želje, vsakemu radi ustrezeta, skušata se prilagoditi ter jim pravilno svetovati. Zdaj, ko je njuno delo bilo opaženo in priznано, pa si neizmerno želita (pa ne zase, temveč predvsem za bralce), da bi knjižnica dobila dodatne prostore. Predvsem najmlajši pogrešajo igralni kotiček, šolarji malo več zasebnosti pri brskanju po internetnih straneh, starejši pa mizo in kakšen stol, da bi izbrano knjigo pogledali in nekaj strani tudi prebrali, saj če prve strani ne pritegnejo, knjige nima smisla nositi domov.

Danila Schilling

TD Korada Deskle

Bralni klub 383

Članice Turističnega društva Korada so osnovala bralni klub v Desklah. V sodelovanju s knjižnico bralni klub poteka enkrat mesečno v sejni sobi kulturnega doma.

Na Ta veseli dan kulture je v Delu izšel članek o bralni kulturi. "Druženje in pogovori ob knjigah v Sloveniji niso redkost niti noviteta, je pa tovrstno spodbujanje bralne kulture še v razvoju," so zapisali. V članku so se osredotočili na ljubljanske knjižnice, poudariti pa moramo, da se tudi v goriški knjižnici Franceta Bevka odvijajo bralne dejavnosti: ure pravljic, Beremo s tačkami (terapevtka s psičko) za otroke, mladinski projekt Branje ne pozna meja, Bralnice pod slamnikom in seveda projekt za odrasle Primorci beremo, ki se izvaja tudi po podružničnih knjižnicah. V deskljanski knjižnici so prav tako potekale ure pravljic in predstavitev knjig, letos pa lahko pričakujemo še kakšen zanimiv dogodek. Isti dan, 3. decembra, je bila v Točki Zveze kulturnih društev Nova Gorica predstavi-

tev Bralnega kluba Grgar, ki deluje že tretjo sezono, od leta 2013. Takrat so se posvetili Tolminski in 300-letnici kmečkemu uporu, lani so se ukvarjali s tematiko ljubezni in izgubljenosti, letos pa so se s knjižnim izborom podali v zamejstvo (Boris Pahor, Alojz Rebula itd.).

Bralni klub 383 si je v letošnji sezoni dal raznoliko tematiko. Na prvem srečanju decembra so bralci obravnavali knjigo *Alamut* Vladimirja Bartola; odstirali so zgodovinsko umestitev, islam in islamski fundamentalizem, dotaknili so se problematike trgovanja z belim blagom, drogami in seveda so vsebino knjige prenesli v sodobni čas z aktualnimi družbeno-političnimi dogodki. Januarsko branje je marsikaterga bralca odvrnilo zaradi tragične teme: mladi in rak. Knjiga *Krive so zvezde* resda opisuje težke trenutke umirajočih mladostnikov, a bralci so lahko izluščili sporočilo, da lahko v prezgodnji končnosti najdemo tudi prostor za ljubezen, humor in dovrtipe. Februarski pogovor o knjigi *Zbogom, orožje* Ernesta Hemingwaya se je dotaknil 1. svetovne vojne in soške fronte, pogovor je potekal o ljubezni, razmerjih v vojnih časih, bralci pa so se navezali tudi

na delo domačega avtorja **Branka Dreko-nje**, ki je pred leti v sodelovanju z **Aleksandrom J. Potočnikom** izdal knjigo *Po sledih Ernesta Hemingwaya*.

V Bralnem klubu 383 bodo bralci prebrali še dve knjigi, preden zaključijo letošnjo sezono: *Ogenj, rit in kače* niso za igrače avtorice Milene Miklavčič, ki bo najverjetneje tudi gostja v mesecu marcu, in delo Paola Giordana *Samotnost praštevil*. Še vedno se lahko pridružite enournemu pogovoru o knjigi, lepo vabljeni!

Petra Paravan

Turistično društvo KORADA
vabi navdušene bralce in bralke v

BRALNI KLUB 383

Sejna soba Kulturnega doma
ob 19. uri

ponedeljek, 14. december 2015
Vladimir Bartol: *ALAMUT*

ponedeljek, 11. januar 2016
John Green: *KRIVE SO ZVEZDE*

ponedeljek, 15. februar 2016
Ernest Hemingway: *ZBOGOM, OROŽJE*

ponedeljek, 14. marec 2016
Milena Miklavčič: *OGENJ, RIT IN KAČE NISO ZA IGRAČE*

ponedeljek, 11. april 2016
Paolo Giordano: *SAMOTNOST PRAŠTEVIL*

Preberite knjigo do datuma in se nam pridružite!

Čez zimo si je zemlja dodobra odpočila. Prvi spomladanski žarki nas že izzivajo, da začnemo misliti na vrt.

Zagotovo veste, da je urejen vrt ponos vsakega lastnika.

Urejen vrt pomeni razkošje, sprostitve in užitek.

Ponujamo vam:

- zatravitve (klasična ter s travnimi zviti)
- polaganje pohodnih tlakov
- izdelava ter montaža pergol, cvetličnih korit, rastlinskih opor, zasaditve cvetličnih korit
- košnjo zelenih površin
- grabljenje zelenih površin
- prezračevanje ruše
- uničevanje plevela s kemičnimi sredstvi
- gnojenje zelenih površin
- ponovne zatravitve uničenih površin
- oskrbo cvetličnih nasadov s pletjem, okopavanjem, gnojenjem, obrezovanjem
- saditev enoletnic, vrtnic, pokrovnih rastlin, grmovnic, dreves
- obrezovanje drevnine
- zatiranje škodljivcev na rastlinah
- obrezovanje živih mej
- izdelava ponudb

V kolikor potrebujete prenovno dvorišča ali začetno izgradnjo dostopnih poti k stanovanjskim objektom, hišam ali poslovnim objektom poskrbimo od začetnih izkopnih del do **tlakovanja**.

Ograje povedo veliko o lastnikovem značaju in njegovem odnosu do okolice. Višja lesena, mrežasto plastificirana ali kovinska bo lahko zakrila vaš bivalni vrt, nizka ograja pa vas bo označila kot odprtega lastnika. Niso pa le sredstvo za označevanje meja. Lahko jih uporabljamo tudi za zaščito pred hrupom ali kot vetrobrane.

Pergola ali senčnica je pomemben element pri oblikovanju vrta in je v poletni vročini skoraj nepogrešljiva.

Naša dejavnost obsega vzdrževanje prometnih površin od čiščenja prometnih površin, popravi lokalnih cestnih poškodb, kot so krpanje poškodovanih mest, zalivanje razpok ter popravila drugih poškodb na cestah, ki bi lahko negativno vplivala na varnost prometa.

KOMUNALA

Komunala Nova Gorica d.d.

www.komunala-ng.si

E: info@komunala-ng.si,

urejanje-povrsin@komunala-ng.si,

gradnje@komunala-ng.si

T: 05 33 553 00

PGD Kanal

Nova generacija mladih gasilcev

Sredi decembra se je uspešno zaključil nadaljevalni tečaj za gasilca. Nadaljevalni tečaj sodi med temeljne učne programe v gasilstvu. Namen tečaja je bil usposobiti prostovoljne gasilce za opravljanje operativnih nalog — gašenje in reševanje v primeru različnih nezgod.

Tečajniki so se lahko seznanili z delovanjem gasilske organizacije in gasilskega društva, v procesu usposabljanja so se naučili opravljati naloge gašenja in reševanja, poučili so jih o osnovah gorenja in gašenja, naučili so se ravnati z gasilsko tehniko in opremo ter ju uporabljati. Prav tako so se seznanili z osnovami gasilske tehnike. Tečaj je po programu trajal 99 ur, od tega je bilo 50 ur teoretičnega in 49 ur praktičnega pouka. Del praktičnih vaj je potekal interno po društvih. Tako so morala društva za svoje tečajnike organizirati prikaz vaj, v katerih so se lahko preizkusili tečajniki z opremo, tehniko in taktiko.

Tečaja so se udeležili tečajniki iz le dveh gasilskih društev: iz PGD Kostanjevica na Krasu in iz PGD Kanal, s strani katerega se je udeležilo devet pripravnikov, od tega sta bili dve članici nežnejše-

ga spola. Teoretični pisni preizkus znanja je potekal v Kostanjevici na Krasu, kjer so morali tečajniki pisno odgovarjati na vprašanja iz vseh predmetov, ki so jih obravnavali na tečaju. Tečaj so uspešno opravili vsi naši tečajniki, za kar jim čestitam. Z opravljenim tečajem so pripravniki postali gasilci in se bodo lahko pridružili sedanji operativi in izvajali operativne naloge v društvu.

Danijel Markič, PGD Kanal

Vaja "samski dom"

V soboto, 21. novembra 2015, je potekala velika gasilska reševalna vaja članic Gasilske zveze Goriške. Vaja je potekala na zapuščenem objektu "samski dom" v Desklah, ki ga nam je prijazno odstopila družba Salonit Anhovo d. d. Na vaji so sodelovala vsa društva v zvezi, navedena po abecednem vrstnem redu: PGD Avče, PGD Čepovan, PGD Dobrovo, PGD Dornberk, PGD Kanal, PGD Kostanjevica na Krasu in PGD Salonit Anhovo. Namen vaje je bil preveriti pripravljenost in usposobljenost gasilskih enot za posredovanje v primeru požara na večjem objektu. Poleg tega pa je bil to prikaz gasilskih veščin širši javnosti.

Vaja se je začela popoldne, v popolnem mraku. Objekt "samski dom" je blizu središča Deskel, blizu tamkajšnjega igrišča in kulturnega doma. Gasilci so bili razporejeni v treh nadstropjih. Predpostavka vaje je bila, da je zaradi nepazljivosti pri vzdrževalnih delih prišlo do požara v tretjem nadstropju. Ogenj in dim sta zajela drugo in tretje nadstropje. Skupaj je bilo v treh nadstropjih nameščenih šest ponesrečencev (v pritličnem delu statisti). Na vaji je

sodelovalo več kot 70 gasilcev in 13 različnih vozil iz sedmih društev. Podrobna analiza vaje bo še sledila. Po končani vaji je sledil zaključek v gasilskem domu v Anhovem.

Danijel Markič, PGD Kanal

MENJAVA IN CENTRIRANJE GUM

-20%

5,60 € / guma

Namesto ~~7,00 €~~ / guma

Pokličite
041 655 786

Prodaja pnevmatik po naročilu.

OBIŠČITE NAS IN
POISKALI BOMO PNEVMATIKE ZA VAS.

SKUPINA SALONIT

Inde, Salonit Anhovo, d.o.o. | Anhovo 83, 5210 Deskle
T: 05/ 39 21 550 | E: info@inde-salonit.si
www.inde-salonit.si

INDE
Salonit Anhovo d.o.o.

Društvo upokojencev Kanal Srečanje prostovoljcev

Vodstvo Društva upokojencev Kanal je ob zaključku leta organiziralo srečanje vseh prostovoljcev društva. Povabilu na srečanje so se prijazno odzvali tudi župan in podžupan občine Kanal, predsednik uprave delniške družbe Salonit Anhovo in predstavnica vodstva družbe Esal Anhovo.

Predsednik uprave delniške družbe Salonit Anhovo **Julijan Fortunat** je na srečanju izkazal naklonjenost delovanju Društva upokojencev Kanal ter jim izročil LCD-televizor in projektor. Donirano opremo bomo v društvu koristno uporabljali na srečanjih, predavanjih ter drugih aktivnostih društva. Predsednik društva je vsem prisotnim predstavil aktivnosti in delovanje društva, zlasti pa projekt Starejši za starejše, ki je namenjen osebam starejšim od 69 let. Projekt deluje od leta 2004, naše društvo pa se je vanj vključilo leta 2009. Od 211 občin v Sloveniji je v projekt vključeno 137 občin. Pod okriljem ZDUS-a deluje 511 društev upokojencev, od teh jih je v projekt vključenih 299 s 3943 prostovoljci. V

projekt je tako zajeto 63 % starejše populacije.

V Društvu upokojencev Kanal je od začetka delovanja bilo vključenih 644 starostnikov, trenutno pa je vključenih 486 oseb. V projektu izvaja naloge 21 prostovoljcev, ki najmanj enkrat letno obiščejo določeno osebo, nadaljnji obiski pa so odvisni od potreb in želja posameznika. Gostje so pohvalili delo društva. Prav prostovoljci so tisti, ki širijo dober glas društva v občini in

preko njenih meja. Vsem, zlasti pa prostovoljcem, so zaželeli v prihodnjem letu zdravja in energije za nesebično pomoč in sodelovanje.

Večer je minil v prijetnem druženju. Občutek, da smo koristni, sprejeti in da je naše celoletno delovanje prepoznano tudi s strani vodstva občine in direktorja največje gospodarske družbe v občini, je res dober.

Marija Marinič

Manufaktura | 50
kjer je dober nakup pravilo | let

Modni domek Kanal

20% **promocijski popust**

za en izdelek iz ponudbe novih slovenskih ženskih blagovnih znamk URŠKA, JULIJA ali JOE&LUCA v trgovini Modni domek Kanal.

Popust se obračuna pri blagajni. Popusti se med seboj ne seštevajo in ne veljajo za blago v akciji. Veljavnost kupona do 31. 03. 2016. Šifra 10032.

NOVA POMLADANSKA KONFEKCIJA ŽE V TRGOVINI –
NOVE BLAGOVNE ZNAMKE SLOVENSKE PROIZVODNJE

Manufaktura, kjer je dober nakup pravilo!

Modni domek Kanal | T: 05-305 10 59 | urnik: pon-pet: 8:00-18:00; sob: 8:00-12:00 | www.manufaktura.si

Društvo EKO Anhovo in dolina Soče

Poklon žrtvam anhovskega giganta

V soboto, 23. januarja, smo se člani društva EKO Anhovo zbrali s posebnim namenom. V Anhovem smo izpeljali krajši dogodek, s katerim smo se poklonili vsem žrtvam podjetja Salonit Anhovo. Dogodek je bil zelo čustven, saj je večina članov društva že izgubila bližnje zaradi Salonita, hkrati pa tudi prežet s strahom zaradi dodatnega zastrupljanja te doline, ki ga načrtujejo v podjetju. Obljublajo nam sicer svetlo prihodnost, a kruta resničnost ostaja – sežig smeti spada med najbolj strupene dejavnosti in ga zato v večini razvitih držav omejujejo oziroma celo prepuščejo. V naši občini nas pa še vedno

intenzivno prepričujejo, da je to edina pravilna odločitev, katere prvi znaki so že vidni – močno onesnaženo okolje in povečana umrljivost med prebivalstvom. Dogodek smo sklenili z društveno himno *Za otroke se borimo*, s katero smo obljubili vsem žrtvam, da njihova smrt ni bila zaman in da tokrat ne bomo dopustili, da se ponovi nova tragedija.

Kulturno društvo »SVOBODA« Deskle

15. revija pevskih zborov Goriške

Že kar nekaj let se začne zadnji konec tedna v januarju tridnevna Revija pevskih zborov Goriške v organizaciji JSKD Območne izpostave Nova Gorica. Letošnja je bila že 15. po vrsti, začela se je v petek, 29., in zaključila v nedeljo, 31. januarja. Revija je tudi letos potekala ob sodelovanju Občine Kanal ob Soči in prizadevni organizacijski pomoči domačega Kulturnega društva "SVOBODA" Deskle. Prav tako že vrsto let tridnevno pevsko praznovanje odpre Moški pevski zbor Kazimir Nanut iz Kanala. Na letošnji reviji je sodelovalo 29 zborov z več kot 600 pevci.

Danila Schilling

Srečanje jubilarntov

Društvo upokojencev Kanal je tudi letos organiziralo srečanje jubilarntov, ki je potekalo 19. decembra 2015 v gostišču Križnič. Srečanja so se udeležili tudi poverjeniki in drugi člani društva. Zaradi zdravstvenih ali drugih razlogov se srečanja niso mogli udeležiti vsi jubilarnti. Ker so nekateri jubilarnti KO ZB za vrednote NOB tudi člani našega društva, že tradicionalno pripravimo skupno srečanje s to organizacijo. 70- in 75-letnico sta obeležila po en član ZB, 80-letnico petnajst članov (od tega tudi

trije člani ZB), 85-letnico štirinajst članov (trije člani ZB), 90-letnico pet članov (dva člana ZB) in 95-letnico en član. Vsi so prejeli simbolična darila.

Zlato poroko je v tem letu praznovalo osem zakonskih parov, en par je obeležil že 65-letnico skupnega življenja. Vsi so prejeli priznanja ZDUS-a in unikatne čipke, ki so jih izdelale požrtvovalne članice skupine klekljaric, ki jih vodi **Nevenka Malnič**.

Praznovanje je potekalo pozno v noč ob živi glasbi. Vsem jubilarntom še enkrat iskrene čestitke.

Franc Komac

Foto: Anuška Peraj

Društvo upokojencev Kanal Punčke iz cunj

Skupina za ročna dela iz Društva upokojencev Kanal je tudi letos pristopila k projektu izdelave punčk iz cunj, s katerim UNICEF že vrsto let zbira sredstva za cepljenje otrok v državah v razvoju proti šestim nevarnim otroškim boleznim. S projektom Punčka iz cunj je UNICEF Slovenija v preteklih letih rešil že več kot 17.500 otroških življenj. Pod vodstvom **Sonje Stanič** je sodelovalo in ustvarjalno pomagalo uresničiti program 12 prostovoljk društva. Letošnji motiv je bil pregled grajskih oblačil od zgodnjega srednjega veka do leta 1905.

Otvoritve razstave, ki jo je gostil dolgoletni ambasador UNICEF-a Slovenija **Lado Leskovar**, so se udeležile tudi naše članice, ki so sodelovale pri izdelavi punčk. Na prireditvi so prejele pisno priznanje za sodelovanje v projektu Punčka iz cunj.

Marija Marinič

Foto: Peter Falatov

Čebelarско društvo Kanal - Brda

Veliko zanimanje za čebelarstvo v Kanalu in v Brdih

V nedeljo, 21. februarja, so se v gostišču Križnič na občnem zboru, ki ga je vodil **Ivan Križnič**, zbrali člani Čebelarškega društva Kanal - Brda. Predsednik društva je trenutno **Zmago Štucin** iz Brd, tajnik pa **Ivan Mencin** iz Kanala. Društvo šteje 94 članov, v letošnjem letu je bilo včlanjenih kar 11 novih. Zanimanje za čebelarjenje se povečuje zlasti med mladimi. Na občnem zboru so za dolgoletno in aktivno delo s čebelami in za delo v društvu podelili najbolj zaslužnim priznanja Antona Janše. Bronasta priznanja so prejeli **Jože Gabrijelčič** iz Goljevice, **Franc Perko** iz Vrhovelj v Goriških brdih in **Mirko Rusjan** iz Vipolž, srebrno pa **Ivan Drekonja** iz Liga.

Čeprav so člani društva, ki ima sedež v Neblem, iz dveh občin, so zelo dejavni in dobro sodelujejo. Društvo se zahvaljuje tudi županoma obeh občin **Andreju Maffiju** in **Francu Mužiču** za finančno podporo njihovem delovanju.

Kanalski in briški čebelarji sodelujejo s šolami v občini. Vsako leto podarijo med za "slovenski zajtrk", na OŠ Dobrovo so postavili šolski čebelnjak, z OŠ Kanal se o postavitvi čebelnjaka dogovarjajo in imajo že mentorico, ki bi bila pripravljena voditi čebelarski krožek. Težava je le, da niso še našli primerne lokacije v bližini šole.

Na občnem zboru se niso mogli izogniti t. i. "medeni aferi". V zadnjem času so namreč prišli v medije podatki, da je slovenski med oporečen. Škoda, ki so jo čebelarjem povzročili mediji, je po besedah Zmaga Štucina nepopravljiva. "Slovenski med je poznan v celi Evropi, Nemčija in Avstrija še vedno odkupujeta slovenski med. Imamo strožjo zakonodajo kot marsikje po svetu. V medijih so pisali, da čebele

zdravimo, a to ne drži. Čebelarji bolezni le preprečujemo. Pri nas retanol za preprečevanje varoje ni dovoljen. V Italiji in Španiji ga lahko uporabljajo. Prav tako niso dovo-

ljeni antibiotiki, ki jih uporabljajo npr. v Ameriki, kjer je veliko medu. Analize medu so pokazale, da med, za katerega so v medijih trdili, da je oporečen, v resnici ni."

Žal se je zgodila nepopravljiva škoda in čebelarji samo upajo, da bo javnost spoznala, da je slovenski med zdrav in kakovosten.

Irena Hočevar Križnič

Predsednik in tajnik sta podelila priznanja Antona Janše. Foto: arhiv Čebelarškega društva Kanal - Brda

SIMPLY CLEVER

ŠKODA

Silka je simbolična.

OCTAVIA
FAMILY + ŠKODA BON
14.499€

Pogoj za dodatni popust s ŠKODA BONom v višini 1.000 EUR je sklenjena pogodba o financiranju in zavarovanju pri Porsche Verschirungs AG, podružnica v Sloveniji. Minimalna doba financiranja je 36 mesecev, maksimalni polog pa 50% maloprodajne cene vozila.

HUDOBRO.SI

STAVANJA d.o.o., Industrijska 4D, Nova Gorica, tel.: 05 338 45 90

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 3,7-6,4 l/100 km in 99-149 g/km, emisijska stopnja: EURO 6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0096-0,0733x10¹¹ g/km, trdi delci: 0,00-0,00041 g/km, število delcev: 0,00-7,91. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Teden kulture v Desklah

Kulturno društvo "SVOBODA" Deskle že 48 let v februarju prireja Teden kulture. Prireditelj ob slovenskem kulturnem prazniku je vsako leto osrednji dogodek, ki ga zaznamujejo izbrani umetniki. Letos je domače občinstvo navdušila vrhunska Manca Izmajlova z gosti. Pevka je s svojim prelepim glasom prevzela tudi obiskovalce v Desklah, saj so njeno izvajanje najlepših slovenskih pesmi spremljali kot začarani. Večer je bil posebno glasbeno doživetje in čudovit poklon Prešernovemu dnevu, kulturnemu in državnemu prazniku. Teden kulture v Desklah pa se nadaljuje ...

In prišla je sobota, 13. februarja, ko sta predsednik kulturnega društva **Klemen Stanič** in župan občine Kanal ob Soči **Andrej Maffi** v dvorani kulturnega doma z nagovoroma prisrčno pozdravila avtorja obsežne monografije *Iz nevidne strani neba*, v kateri so razkrile skrivnosti staroverstva. **Pavel Medvešek Klančar**, rojen v Anhovem, mladost je preživel na Gorenjem Polju, slikar, grafik, ilustrator, oblikovalec, javni kulturni delavec, publicist ter pomemben in izjemen zapisovalec nesnovne ljudske dediščine Goriške in severne Primorske, častni občan naše občine in lanskoletni dobitnik Štrekljeve nagrade (ta se podeljuje za življenjsko delo ali izjemne dosežke na področju zbiranja in ohranjanja slovenskega ljudskega blaga v pesmi in besedi). Moderator večera je bil **Marko Hren**, ki je po daljšem uvodu v večer med drugim povedal tudi, da je Pavel Medvešek Klančar človek, ki je ujel neposredno izročilo učiteljev naravoverja oz. staroverja, da je vrednost te knjige neprecenljiva, da so izdajo obsežne in pomembne knjige omogočili oziroma podprli Inštitut za arheologijo, Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije in Znanstvenoraziskovalni center SAZU. Besedo je nato predal Pavlovi vnukinji, **Daši Medvešek**, ki je na začetku povedala, da je to poseben večer, saj je to po izidu prva predstavitev nove knjige. Poudarila je, da je predstavitev v Desklah

za avtorja simbolnega pomena, saj je od tu daljnega leta 1951 odšel na pot – gozdno pot od Gorenjega Polja do Zapotoka in Velendola. Ko se je vračal od tam, je uvidel, da je v pogovoru z domačinom našel nekaj tistega mističnega sveta, s katerim se je potem zasvojeno ukvarjal vse do danes. Tako je Pavel začel svojo pot zapisovalca izkušenj dragocenih pripovedovalcev, ki jih je srečeval na svoji poti. Da se je lahko vso to nesnovno kulturno dediščino zaobjelo v tako obsežni monografiji, je bilo potrebnih celih pet let. Iz številnih škatek je bilo treba najprej odbrati vse zapise in risbe, ki so se nanašali na staroverstvo, tematsko ločevati, prepisati, lektorirati in ločevati po krajih in svetiščih. Veliko je bilo terenskega dela, saj je bilo treba zapisane podatke ponovno preveriti. Pojasnila je, zakaj je knjiga takšna, kot je, naslov knjige *Iz nevidne strani neba* pa je naslov ene od zgodb v njej. Avtor knjige, Pavel Medvešek Klančar, je med drugim povedal, da mu pripovedovalci sprva niso zaupali. Bil je namreč študent in za nameček še dolinec. Zato je moral kraje večkrat obiskati. V iskanju mož, ki bi mu znali kaj povedati, je srečal **Janeza Strgarja**, ki je živel v Strgariji, Volčanski Rut. Ta je bil na začetku resen in zadržan, a večkratni Pavlovi obiski so ga omehčali. "Nisi naš, si pa gotovo duh enega od naših. Zato ti zaupam." To so besede Janeza Strgarja, zapisane na 523. strani knjige.

Zaupanje je obrodilo mnogo srečanj in dolgih pogovorov in z leti sta postala prava prijatelja. Pavel Medvešek je knjigo posvetil Janezu Strgarju, ki mu je največ pomagal, da je lahko pogledal v nevidno stran neba. V obsežni knjigi so zapisane mnoge pozabljene modrosti, nauki in misli naših prednikov, zgodovina naših krajev, temeljne stvari staroverstva, opisani so običaji in kako so ljudje živeli, kakšen odnos so imeli do narave, tu so zapisi o samopomoči (samoozdravljenju), zapisani so imena pripovedovalcev, z letnicami rojstev in hišnimi imeni, seznam krajev in svetih mest, veliko je risb, slik ...

Avtorica tega prispevka toplo priporoča, da knjigo vzamete v roke. Nekateri se boste spomnili, da ste pripovedovalce tudi sami poznali. Mene osebno se je dotaknil zapis na strani 331, kjer je prav na vrhu strani z debelimi črkami zapisano: "Franc Fliparjev je takrat še povedal, katere besede moraš spoštovati in katerih se bati. Besede, ki jih moraš spoštovati, so: poštenost, delavnost, resnicoljubnost, narodnost in narava. Bati pa se moraš naslednjih besed, in sicer nepoštenost, uničevanje narave, hudobija, nevoščljivost in maščevalnost."

Teden oziroma mesec kulture se je zaključil z gledališko predstavo o prijateljstvu in umetnosti Art, ki je že skoraj 18 let na repertoarju SNG Drame Ljubljana in je doživela že približno 230 ponovitev.

Danila Schilling

Razstava 100 let soške fronte

Likovna skupina Svetloba Deskle se je 11. februarja letos ob otvoritvi razstave v stekleni dvorani Kulturnega doma Deskle zopet izkazala. Ob 48. tednu kulture, ki ga organizira Kulturno društvo "Svoboda" Deskle, so z razstavo olj na temo 100 let soške fronte prijetno presenetili.

Tematika je bila zahtevna, saj so se lotili ljudje, ki se ne ukvarjajo z zgodovino oziroma literaturo te vrste. Zavedali pa so se, da se je 1. svetovna vojna dogajala tudi na naših tleh, v naših vaseh, ob naši reki Soči. S premišljenimi motivi in lično izdelanimi slikami so prepričljivo navdušili množico obiskovalcev tako na otvoritvi kot kasneje. Slike so pod mentorstvom mag. **Stipeta Hečimoviča** naslikali **Bernarda Skrt, Helena Stanič, Lidija Jerončič, Mirela Maver, Mirjam Morenčič, Vanda Colja, Zorana Berdon, Zorana Boštjančič** in **Boris Velišček**. Ustvarjalci so slike opremili še z besedili. Da bi motive približali gledalcem, je Mirela Maver pripravila spremna besedila, ki so marsikoga nevsiljivo zadržala nekoliko več časa ob vsaki sliki. Besedilo jih je popeljalo v čas in dogodek, prikazan na sliki. Izkazalo se je, da obiskovalci razstave s pričujočo zgodovinsko tematiko želijo vedeti nekaj več o vsaki sliki.

Večer smo zaokrožili s predstavitvijo knjige *V Brucku taborišču ... 1915–1918*, ki je izšla ravno 100 let po prihodu beguncev iz Posočja v begunsko taborišče v mestecu Bruck ob Litvi, vzhodno od Dunaja. Po odprtju razstave 100 let soške fronte smo bili priče zanimivemu pripovedovanju raziskovalca in publicista **Vilija Prinčiča** o tem,

kako je dragocen zgodovinski zapis o begunskem taborišču nastajal. Avtor je podrobneje predstavil triletno bivanje kakih 5000 beguncev, predvsem žensk in otrok, ki so v barakarskem naselju v Brucku sicer našli zatočišče, a tudi izredno težke življenjske razmere. Podatke je črpal iz dunajskih arhivov, slovenskega časopisja ter osebnih pričevanj prizadetih, ki jih je objavil pred 20 leti v prejšnji knjigi *Pregnani*.

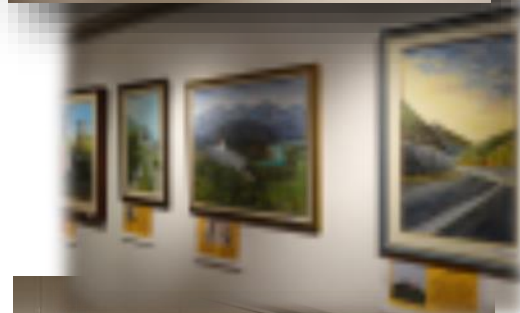
Za kraje v kanalski občini ima ta knjiga izreden pomen. Med 188 imeni otrok, ki so se v taborišču rodili, in 752 imeni vseh, ki so v Brucku umrli, je več kot 100 imen iz Avč, Ajbe, Ročinja, Doblarja, Kanala, Morskega, Deskel ... Knjiga prihaja med bralstvo v času, ko svet pretresajo nove slike o beguncih, ko na naše meje, domove in vest trkajo zbegani pogledi nedolžnih otrok, zaskrbljenih mater, hrepenečih mož po boljšem in varnejšem življenju. Morda nas bo knjiga opomnila, da begunstvo ni nekaj novega. Večer je s pesmimi *Oj, Doberdob, Dol za Laškim gričem* in *Stoji v planini vas popestril Moški pevski zbor Kazimir Nanut* pod vodstvom **Klemna Nanuta**.

Vanda Colja

Desno so slike na razstavi 100 let soške fronte, maketa vojaka pa je last Društva soška fronta 1915–1918.

Na sliki člani Likovne skupine Svetloba Deskle. (Z leve proti desni stojijo: Vanda Colja, Stipe Hečimovič, Lidija Jerončič, Zorana Berdon, Bernarda Skrt, Mirela Maver, čepita Helena Stanič in Mirjam Morenčič).

Kaj mi pomenita dom in domovina

Učenci, ki na OŠ Kanal obiskujejo izbirni predmet šolsko novinarstvo, so pred praznikom samostojnosti in enotnosti razmišljali, kaj jim pomenita dom in domovina. Nekaj utrinkov iz njihovih razmišljanj smo izbrali za bralce Mosta.

Kje je moj dom? Večina ljudi bi rekla, da je to tam, kjer živimo. Veliko bi jih reklo, da je to hiša ali blok. Ampak če se malo bolj poglobimo, ugotovimo, da to le deloma drži. Hiša je konec koncev le škatla. V tej škatli pa so ujeti dobri ljudje z razposajenimi mislimi.

Jaz lahko rečem, da sem deloma doma tudi pri moji babici. Pri njej preživljam čudovite popoldneve. Skoraj vsak dan sem pri njej, zato lahko odkrito rečem, da je tudi to en droben delček mojega doma. Tam se počutim varno, smejem in jočem se skupaj z ljudmi, ki tam prebivajo. Četudi se kdaj sporečemo in lahko povem, da to ni redko, na koncu najdemo skupen jezik.

Neža Jeklin, 9. a, OŠ Kanal

Domovina je beseda, ki pomeni dom, varnost in veselje. Včasih se lahko zamislimo, da imamo veliko, če imamo dom in domovino. Veliko ljudi je po svetu, ki nimajo doma. Dom je tam, kjer preživljaš večino svojega življenja. Ko si bil otrok, ti je dom pomenil kraj, kjer se igraš, kjer spiš in kjer so tvoji starši. Potem postajaš starejši in ti mogoče dom predstavlja nekaj drugega. Ko greš v svet, mogoče živiš drugje, vendar je dom zate še vedno tam, kjer si se rodil in odrasčal.

Janja Bizjak, 9. a, OŠ Kanal

Ko se rodimo, je pomembno imeti dom, ker tam odrasčamo, tam skrbijo za nas. Pomembno ga je imeti, ker se je treba nekam

zateči, da lahko nekje varno zaspimo. Pomemben je tudi, da se lahko tam počutimo varni. Tudi če imamo prijatelje, ga vedno potrebujemo. Nekateri pa tega nimajo. Lepo je, da imamo svojo domovino. V njej živijo prijazni ljudje. Počutimo se lepo, da smo del neke skupine ljudi, ki je med sabo povezana, in na to smo tudi ponosni.

Aleks Zimic, 8. a, OŠ Kanal

Kaj je pravzaprav domovina? Domovina je država, v kateri smo se rodili in v kateri živimo. Je država, na katero smo navezani. V domovini se počutimo varni.

Kako bi se počutili, če bi bili iz domovine izgnani? Pogrešali bi svoj dom in svoj domači jezik. Počutili bi se ogroženo. Domovina je preprosto tisto, kar je okoli nas, že ko se rodimo. Naša domovina – Slovenija. Na domovino smo navezani in bomo tudi ostali.

Jernej Vinazza, 7. b, OŠ Kanal

Domovina je zame nekaj najlepšega. Je kraj, kjer se rodiš, imaš starše in tam tudi živiš

celo življenje. Moja domovina je Republika Slovenija. V njej mi je lepo, a včasih je vseeno lepo iti iz Slovenije. Vsak ima rad svojo domovino. Veliko ljudi je v vojnah umrlo za svojo domovino in veliko jih umira še danes po celem svetu. Na srečo Slovenija ni v vojni, ampak le pomaga drugim državam. Hvaležen sem za svojo domovino, v kateri sem se rodil in tu bom tudi umrl.

Aljaž Ipavec, 7. a, OŠ Kanal

Domovina je povsod, kjer je človeku dobro. Slovenija je moja dežela, v kateri se zjutraj zbudim spočita in brez strahu. To je država, v kateri sem se rodila, kjer so živeli moji predniki. Tu živimo ljudje, ki smo si med seboj podobni, se imamo radi. Čeprav smo majhni, smo močna in varna država. V preteklosti so se naši predniki za to državo in ta jezik močno borili in moramo jo in ga skrbno čuvati in ohraniti. Rada imam svojo domovino ter sem nanjo ponosna.

Maja Laščak, 8. a, OŠ Kanal

Naša domovina Slovenija je majhna, a prav to jo dela posebno. Ima valovito morje, vrhove Alp, ki se mogočno dvigajo v nebo, skrivnostne kraške jame ter marsikaj drugega. Upam si reči, da je Slovenija najlepša dežela, ker je tako zelo raznolika. Veliko Slovencev se sploh ne zaveda, kaj vse imamo. Ogromno ljudi bi se raje zbuvalo v mirni rosni jutro, kjer bi jim prepevale ptice, kot pa da je njihov prvi pogled navsezgodaj zjutraj sivo ter brezdušno mesto ter prvi njihov zvok v jutrih hupanje avtomobilov... Lahko smo tudi izjemno hvaležni za to, da imamo streho nad glavo ter da ne odhajamo v posteljo lačni. Veliko ljudi na svetu žal ne doživlja take sreče, kot jo mi. Upajmo, da bomo ustvarili tak svet, kjer ne bo vojn, lakote ter bomo živeli v miru. Skratka, naučimo se biti hvaležni za to, kar imamo. Bodi mo ponosni na to, da smo Slovenci.

Eva Trampuš, 9. a, OŠ Kanal

Na odru večnamenske dvorane je bilo kar pet Pepelk

V nedeljo, 24. januarja, smo v večnamenski dvorani OŠ Kanal zaigrali v gledališki predstavi Pet Pepelk. Za to uprizoritev smo vadili učenci dramskega krožka OŠ Kanal že eno leto, zato smo komaj čakali, da se predstavimo občinstvu. Pred nastopom v dvorani smo imeli več vaj po poku. Nazadnje smo se srečali v četrtek, 21. januarja 2016. Zaradi obveznosti in boleznih nastopajočih žal nismo bili vedno vsi na vajah. Na dan, ko smo zaigrali pred občinstvom, smo se pol ure prej zbrali in se preoblekli ter uredili. Nastop naj bi se začel ob šestih in na srečo nihče ni zamu-

dil. Nato se je začelo. Jaz pravzaprav sploh nisem imela treme in mislim, da je tudi drugi niso imeli. Začelo se je kar dobro in tudi nato ni bilo težav. Veseli smo bili, ker je bilo na koncu vse občinstvo veselo in so nas nagradili z aplavzom. V predstavi smo nastopili: **Domen Gabrijelčič, Manca Velišček, Maja Laščak, Janja Bizjak, Eva Trampuš, Neža Jeklin, Teja Blažič, Ema Križnič, Lucija Humar, Tinkara Vršnik, Hana Pirih, Aljaž Gerbec, Aljaž Komac, Staša Zavec** in jaz, **Andreja Seljak**. Naša mentorica je bila **Suzana Kavčič**, sodelovala pa je tudi **Vanja Montini**, za ozvočenje so poskrbeli učenci izbirnega predmeta multimedija.

Andreja Seljak, 8. a, OŠ Kanal

Po predstavi še pozdrav gledalcem, foto: arhiv OŠ Kanal

Mamam za njihov praznik

Kim Dugar, 3. a, OŠ Kanal

Mama je ena in prava.

A si ji rekel kdaj iz srca hvala?

Tebi bo vedno stala ob strani,

Enkrat in vedno te brani.

Rožo ji zdaj podaj,

Iskreno, saj veš zakaj.

Nasmeh ji nameni,

Saj ji veliko pomeni,

Ker si otrok njen zaželeni,

In osreči jo,

Da ji bo pri srcu toplo.

A ko naredil boš to,

Njen najlepši dan bo.

*Janja Bizjak in Eva Trampuš
9. a, OŠ Kanal*

Lego dan je učencem Osnovne šole Kanal popestril počitniški dan

"Kaj je tvoja najljubša igrača?" Na to vprašanje bi marsikdo odgovoril "lego kocke". Seveda je med počitnicami še lepše, če z lego kockami zidamo skupaj s prijatelji. Na OŠ Kanal so tako v četrtek, 18. februarja, v večnamenski dvorani ustvarjali iz lego kock mojstrovine učenci prve in druge triade. Osnovna šola je namreč med počitnicami izvedla konstruktorsko delavnico — Lego dan. Na slikah lahko vidite, da so se imeli lepo in skupaj izdelali zanimive "konstrukcije".

Irena Hočevvar Križnič

OŠ Deskle in OŠ Kanal v sodelovanju z Gimnazijo Tolmin

Celotno območje severnega Posočja ima velik potencial za dejavnosti na prostem, predvsem pohodništvo in planinarjenje, kolesarjenje, vodne športe, padalstvo in zmajarstvo. Središče območja predstavlja Tolminska kotlina, ki je stičišče štirih dolin: doline Soče proti Kobaridu, doline Soče proti Kanalu in Novi Gorici, doline Idrije in Baške grape.

Med Tolminom, Desklami in Kanalom pa ne obstaja le geografska povezava, ampak tudi sodelovanje med Gimnazijo Tolmin in OŠ Deskle ter OŠ Kanal. Učenci omenjenih šol sodelujejo na prireditvah, ki jih pripravlja Gimnazija Tolmin, mnogi se kasneje tudi odločajo za šolanje na njej.

Prvo takšno srečanje v mesecu septembru je Šola logike, ki je namenjena pripravi na tekmovanje iz logike. Vsako leto jo obišče veliko število učencev in dijakov, ki jih logika zanima in veseli. Naslednja prireditev Festival mladih v oktobru je namenjena spoznavanju in druženju učencev devetih razredov vseh posoških osnovnih šol. Program je popestren na različne načine: z igro šolske glasbene skupine, igralsko skupino Zvonko, Jazz Punt Big Bandom, pevskim zborom, projekcijo filmov

dijakov Gimnazije Tolmin ... V mesecu decembru na Gimnaziji Tolmin za vse učence devetih razredov ponovno na široko odpremo vrata in prikažemo pestro dogajanje na šoli. Seveda smo tudi na Dan odprtih vrat veseli obiska vsakega devetošolca. Srečanja so očitno zanimiva tudi za učence iz občine Kanal ob Soči, saj se na Gimnazijo Tolmin vsako leto vpiše kar nekaj učencev iz OŠ Deskle in OŠ Kanal. Upamo, da bo tako tudi naprej.

Pa pogledjmo, kaj si mislijo letošnji dijaki 1. letnika Gimnazije Tolmin iz kanalske občine. Povedali so, kaj jih je prepričalo, da so se odločili za Gimnazijo Tolmin.

Karin Lazar: Za Gimnazijo Tolmin sem se odločila, ker sem slišala veliko dobrih stvari.

Hana Gabrijelčič: Za tolminsko gimnazijo sem se odločila zaradi dobrega odnosa med dijaki in profesorji. Plod štiriletnega delovanja je viden v zelo dobrih rezultatih mature.

Katja Znidarčič: Gimnazijo Tolmin so mi priporočili drugi dijaki. Všeč mi je dober odnos med dijaki in profesorji.

Anika Mugerli: Za Gimnazijo Tolmin bi se odločila še enkrat, saj so profesorji zelo prijazni, radi pomagajo in tako se veliko naučim.

Jakob Murovec: Prepričali sta me prijaznost profesorjev in njihova pripravljenost za pomoč. Mislim, da sem se zelo dobro odločil.

Lea Štendler: Po končani gimnaziji imam odprtih več možnosti za svoj poklic. Pred-

nost tolminske gimnazije je, da ni preveč velika, zaradi česar je poučevanje veliko lažje, o čemer pričajo tudi dosežki na maturi. Lažje se je tudi prilagoditi in tudi profesorjem je mar za tvoje znanje.

Anja Pavšič: Za Gimnazijo Tolmin sem se odločila, ker je blizu mojega doma, kar pomeni, da pridem hitro domov. Tukaj mi je zelo všeč, saj se vsi profesorji zelo trudijo za nas in nam kakovostno predajo svoje znanje.

Anesa Androvič: Za gimnazijo bi se odločila še enkrat, saj se tukaj počutim zelo domače.

Tadej Humar: Všeč mi je, da je šola moderna. Vsaka učilnica ima električno tablo in zaradi tega je poučevanje lažje. Tudi profesorji so dobri in skrbni.

Pa naj še kdo reče, da v srednji šoli ni lepo, še posebej če obiskuješ Gimnazijo Tolmin.

Petra Drnovšek

Dijaki 1. letnika Gimnazije Tolmin

Sedmošolci Osnovne šole Deskle in invalidi na športnem dnevu

V okviru projekta Pedagoška akcija 2015 smo v sodelovanju s fundacijo Vrabček in Medobčinskim društvom invalidov Goriške organizirali športni dan. Vanj smo aktivno vključili učence 7. razreda. Cilj projekta, ki se odvija že 5. leto, je postopno odpravljanje arhitektonskih ovir v šolah in spodbujanje k večji vključenosti invalidov v okolje, kjer živijo in delajo. Pomeni tudi korak naprej za mladino pri sprejemanju drugačnih vrstnikov – otrok s posebnimi potrebami.

Predsednik Medobčinskega društva invalidov Goriške, gospod **Valter Adamič**, in predsednik Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Goriške, gospod **Igor Milavec**, sta nam predstavila zanimiv uvod na tematiko invalidnosti. Sledila je predstavitev paraolimpijskih in drugih športov za hendikepirane osebe. Te nam je predstavil 2-kratni udeleženec paraolim-

pijskih iger v Sydneyju in Londonu, kolesar **Marko Sever**. Učenci so si ogledali in preizkusili tudi njegovo ročno kolo. Ni manjkala niti goriška ekipa odbojkarjev sede s paraolimpijko in članico slovenske reprezentance **Miro Jakin** ter predstavniki šaha ter pikada za slepe. Po teoretičnem uvodu so učenci tudi praktično spoznali šport z drugačne perspektive. Dan je minil v dobrem razpoloženju in obogaten z novo izkušnjo.

MP

Na državnem tekmovanju Mladina in gore je ekipa OŠ Deskle zasedla 6. mesto

V Trziču na Gorenjskem je v soboto, 23. januarja, potekalo državno tekmovanje v znanju iz planinstva Mladina in gore. Nastopilo je 22 najboljših osnovnošolskih ekip in 25 najboljših srednješolskih ekip. Ekipa OŠ Deskle se je na zaključno tekmovanje uvrstila kot zmagovalka regijskega tekmovanja. Odlično znanje so člani ekipe potrdili tudi na zaključnem tekmovanju, saj so se z najboljšim dosežkom uvrstili v finalni del, kjer je ekipa zasedla 6. mesto. Ekipo OŠ Deskle so zastopali učenci 6., 7. in 8. razreda **Asja Čebon, Kristjan Bašelj,**

Luka Maffi in Tadej Peršolja. Tekmovalci so, ob zelo dobri uvrstitvi, pridobili dragocene izkušnje, ki jim bodo koristile tudi naslednje leto, ko bodo poskušali doseči še boljšo uvrstitev. Tekmovanje je bilo zelo dobro organizirano. Učenci so si v prostem času ogledali mesto Trzič. Izvedeli so veliko novega, videli veliko lepega in se zadovoljni vrnili v Deskle. Trdo bomo delali še naprej in nastopili na tekmovanju tudi naslednje leto, še boljši in z več znaja.

Zahvaljujemo se staršem, upravi šole in

PD Valentin Stanič za vso pomoč, ki so nam jo nudili na naši poti k odličnemu dosežku.

Vojko Simčič, mentor

Slovenski kulturni praznik na Osnovni šoli Deskle

Letošnji slovenski kulturni praznik smo na šoli obeležili s proslavo. Program zanj smo oblikovali iz prispevkov učencev, ki so se odzvali natečaju na temo domovine. Najboljše prispevke smo nagradili s slikanico Prešernove Zdravljice, ki jo je ilustriral **Damijan Stepančič.** Nesmrtni Prešernovi hvalnici veselju do življenja, miru, svobodi in sožitju med ljudmi dajejo poseben pečat tudi Stepančičeve ilustracije, v katere je vključil osebe iz slovenske zgodovine.

MP

Foto: arhiv OŠ Deskle

V sredo, 13. januarja, je napočil veliki dan, ko smo se sedmošolci skupaj z lanskimi tekmovalci, šestošolkami ter nekaj srečnejši iz devetega razreda odpravili v Ljubljano na snemanje televizijske oddaje Male sive celice. Ko smo zjutraj v spremstvu razredničarke Sonje, svetovalne delavke Alenke in ravnateljice Ane odrinili iz Deskel, si še v sanjah nismo predstavljali, kaj nam bo ta dan prinesel. Avtobus je ob 8. uri odpeljal izpred šole in na njem je med potjo vladalo prijetno, razigrano vzdušje, le nam tekmovalcem je po glavi rojil kup vprašanj. Ob prihodu v Ljubljano smo se takoj odpravili do stavbe RTV-ja. Pred njo smo se ob kipu dečka s piščalko tudi slikali. Po nekajminutnem čakanju je po nas prišla prijazna gospa ter nas odpeljala do naše garderobe. Med potjo smo šli mimo uredništev nekaterih nam znanih oddaj, kot so Tarča, Točka preloma, Tednik, ter drugih, in mimo recepcije, kjer je bilo razstavljenih nekaj razstavnih predmetov iz njihove bogate zbirke pripomočkov za oddajanje radia ter snemanje oddaj. Ob prihodu v garderobo so navijači

Male sive celice

odložili nahrbtnike, tekmovalci pa smo odšli v masko. Ja, tudi to je bilo zame nekaj novega. Končno je le napočil čas za odhod v studio, kjer so se navijači razporedili po tribunah, tekmovalci pa smo odšli na svoja mesta. Naš nasprotnik je bila Osnovna šola Podbočje. Pred začetkom snemanja sem imel kar veliko tremo, a ko so se kamere prižgale in je režiserka naznanila začetek snemanja, se je le-ta porazgubila. Pred vsako igro je k nam prišel **Darko Hederih** in nam natančno razložil potek igre. Snemanje je gladko teklo in na koncu kar nismo mogli verjeti, kako hitro je čas minil. Mogoče se nam je tako zdelo tudi zato, ker smo ves čas oddaje vodili in na koncu slavili gladko zmago z rezultatom 50 proti 34, kar je navdušilo naše navijače in spremljevalce. To seveda pomeni, da se bomo na takšno avanturo podali vsaj še enkrat, morda pa ... Pot domov je bila temu primerno vesela, vsem nam pa je ta dan zopet prinesel novo, nepozabno izkušnjo.

Kristjan Bašelj, 7. a, OŠ Deskle

Silva Markič Peršinova

Pred 70 leti ...

Silva Markič Peršinova, poročena **Milojevič**, je želela z bralci Mosta obujati spomine na pustne šeme iz leta 1947 v Kanalu. Zgodba se začne z ustanovitvijo moškega in ženskega ansambla takoj po osvoboditvi, leta 1945. Mala ženska zasedba je štela 7 članic: **Slava Garlatti** – harmonika, **Marija Nanut** – violina, **Erna Kralj** – kitara, **Stanka Stanič Pikelnova** – mandolina, **Silva Markič Peršinova** – mandolina, **Emma Ceruljanova** – bobni, **Lucija Blaževa** – kontrabas. Moški sestav pa je imel 4 člane: **Kazimir Nanut** – violina, **Maraž** iz Doblarja – harmonika, **Stanko Kralj Babču** – kitara, **Mirko Gabrijelčič Prgonču** – bobni. Ženski ansambel je imel vaje dvakrat do trikrat tedensko v hiši Miljutina in Slave Garlatti (Trg svobode 10, pri mostu). Slava, Erna Kralj in Marija Nanut so bile glavne pobudnice, organizatorke prireditev znotraj ansambla, tako so se domislile maškar, ki bi predstavljale karte. Oblekle so se v bluze in krila, na katerih so bili simboli pik, karo, križ in srce. Obstajata dve fotografiji, na eni so v večini članice ženskega ansambla, na drugi fotografiji pa še druga dekleta, ki so se pridružila pustovanju. Udeležili so se tudi plesa v maskah v kanalski dvorani.

Silva je hodila v osnovno šolo, kjer stoji danes gasilski dom v Kanalu, nato je obiskovala trgovsko šolo in še gimnazijo v Šempetru. Spominja se popisa prebivalstva v letih 1951–1952, ko je prehodila celotno Banjško planoto. V Kanalu je spoznala oficirja Milojeviča in se z njim poročila. Zaposlena je bila v kurilnici na železnici v Novi Gorici, leta 1962 pa se je z družino odselila v Beograd. Devetletna hčerka **Karmen** je imela srečo, da je bila njena prva učiteljica Slovenka, pomagala ji je pri hitrem učenju jezika in pri prilagoditvi v novem okolju. Silva je nekaj let gospodinjila, leta 1973 pa se je zaposlila v Tehniki Beograd, ki je bila predstavništvo podjetja Olivetti, službovala je kot tolmačka za italijanski jezik. Trideset let je živela v Novem Beogradu, leta 1992 pa se je znova vrnila v Slovenijo, dom si je uredila na Idrskem. Hčerka Karmen je delala v Beobanki, ob bombardiranju leta 1999 pa se je vrnila v Slovenijo, najprej v Kanal, nato k mami na Idrsko.

Stojijo z leve: Emma Ceruljanova, Erna Kralj, Miljutin Garlatti, Slava Garlatti, Lucija Blaževa in Ivanka Patošerjeva. Sedijo z leve: Džuti, Vanda Garlatti, Silva Markič Peršinova (Milojevič), Stanka Stanič Pikelnova. Foto: osebni arhiv Silve Milojevič

Silva in Karmen sta vesele, družabne narave. Karmen je navdušena balinarka, ki redno zahaja na treninge v Deskle. Obe že od rosnih let z veseljem pojeta, radi poprimeta za kitaro in zabrenkata. "Kanalsko himno", pravita, pa malokdo pozna. Hu-

domušno besedilo sta prispevala Stanko Kralj Babču in Mirko Gabrijelčič Prgonču, melodija pa je podobna italijanski pesmi *Papaveri e papere* (Nilla Pizzi).

... se nadaljuje na naslednji strani s kanalsko himno

Silva (desno) razlaga o Kanalu pod italijansko oblastjo. Foto: Petra Paravan

ref.

Če Hvalica bi mežnar bil,
naš Frido pa dekan*,
Kanalce be hodilo h maši vsaki dan.
Bufet bi mogu u cerkvi bit,
oj to bi bil halo,
ljudi bi mogli ven podit,
ker vse bi jih polno blo.

Naš dušni pastir pa se večkrat jezi,
ker cerkev je prazna, u bufetu so vsi.
U šah so zamaknjeni brez besedi,
le pije se mnogo in fajfe kadi.
Pozabljena maša, pozabljen je Bog,
zdaj je Bog.

Zato pa Bog nad nami se maščuje,
s povodnjo in sušo nas mori.

...

*Hvalica je bil lastnik bara oziroma bufeta, kjer je danes trgovina Manufaktura, Frido je bil upravnik hotela.

Petra Paravan

Stojijo z leve: Vera Berlot, Lenardičeva, Milka Hvalica, Zofija Balokjeva, Miljutin Garlatti, Marija Stanič, Franc Ozebek Kolar, Marica Stanič, Edica Stanič, Nada Segala. Sedijo v sredini z leve: Kati Nanut Majdnikova, Erna Kralj, Ema Ceruljanova, Vanda Garlatti, Slava Garlatti, Silva Markič Peršinova (Milojevič) ...

Foto: osebni arhiv Silve Milojevič

Silva in njena hčerka Karmen radi zaigrata na kitaro in skupaj zapojeta.

Foto: Petra Paravan

GEODETSKE STORITVE

Geotmin d.o.o.
Na logu 10
5220 Tolmin

**VRISI OBJEKTOV V KATASTER
PARCELACIJE
UREDITEV PARCELNIH MEJ
GEODETSKI NAČRTI
BREZPLAČNO SVETOVANJE**

**tel. 05-38 10 146
gsm. 041-973 961
www.geotmin.si**

OPEREMO ZLIKAMO ZLOŽIMO

Pokličite
05 3921 558

-20%

ZA
PRANJE + LIKANJE

Primer:

2-POSTELJNA ODEJA +
PREVLEKA ZA ODEJO + RJUHA = **9,04 €**

Namesto ~~11,30 €~~

Inde, Salonit Anhovo, d.o.o., Anhovo 83, 5210 Deskle
T: 05/3921 550 | E: info@inde-salonit.si
www.inde-salonit.si

SKUPINA SALONIT

INDE
Salonit Anhovo d.o.o.

Zgled in motivacija v enem

Urejenost okolja, v katerem živimo, je velikokrat odraz nas samih. Če nam ni mar za videz okolice, bloka, hiše, v kateri živimo, potem nam je verjetno bore malo mar tudi, v kakšnem okolju živimo. V naše bivanjske prostore stopijo le ljudje, ki jih poznamo, medtem ko okolje, v katerem živimo, vidijo vsi.

Vidijo ga predvsem turisti, ki s postanekom v naših krajih prispevajo h gospodarski rasti vseh nas. In prav zato je tako zelo pomembno, da so kraji v naši občini urejeni, čisti in zanimivi. Da se v Kanalu ustavi še več ljudi, kot bi se jih sicer, k temu prispevamo vsi. Vsak po svojih zmožnostih, presoji, željah.

Zagotovo pa med vsemi nami velja izpostaviti dva posameznika, ki s svojo delavnostjo, idejami in sledenjem lastnim željam skozi celo leto skrbita — eden za urejenost lokala, drugi za zlitje človeka z naravo.

Mladen Kurtuma je gostinec že dolgo. Pred časom se je odločil, da bo svojo vsem domačinom dobro poznano picerijo zaprl in lokal v celoti prenovil. Na istem mestu, kot je leta in leta stala Picerija Fontana, danes stoji lična Oštarija Matija. Poleg ponudbe obiskovalca najbolj pritegne usklajenost Oštarije Matija z letnim časom, v katerem smo. Bodisi so to buče, snežaki ali cvetoča sivka, videz lokala te popelje skozi lepote različnih letnih časov.

Naprej od Oštarije Matija pa nas čez most in skozi predor pelje cesta do kraja, kjer se narava magično obarva. Trdo delo, vizija in želja so **Primoža Kožuha** in njegove najbližje pripeljali do tega, da so naravo poleg svojega bivališča spremenili v čaroben kraj, imenovan Park Pečno, kjer se lahko tako domačini kot drugi obiskovalci vsakodnevno sproščajo, športno udeležujejo ali zgolj sedijo in občudujejo vse tisto, kar nam narava skozi trdo delo posameznika nudi.

Tako Mladen kot Primož sta dva posameznika, za katera lahko z gotovostjo trdimo, da jima je mar. Mar jima je za okolje, v katerem živita, mar jima je za vse nas, saj nam vsak na svoj način, z vizijo in delom, ustvarjata lepši danes in boljši jutri.

Maja Gerbec

Foto: arhiv Park Pečno

Zunanost Oštarije Matija, usklajena z letnim časom, foto: Mladen Kurtuma

Odbojkarji Salonita Anhovo si ponovno želijo medalje na državnem prvenstvu

Odbojkarji članske ekipe OK Salonit Anhovo - Kanal so po prvem delu državnega prvenstva pristali na 6. mestu. Da bi upravičili sloves najboljše slovenske ekipe, bodo svojo vrnitev na odbojgarski vrh iskali v modri skupini in v končnici državnega prvenstva.

Modro skupino so Kanalci tako začeli na zadnjem mestu brez prenosa točk. Ampak kot pravijo v klubu, jim to ni vzelo potrebne motivacije, ki jo potrebujejo za nadaljevanje prvenstva. Če bi igro ekipe ocenili z enim stavkom, potem bi rekli: igra vzponov in padcev. V pomembnih trenutkih so ostali zbrani in zmagovali na tekmah, na katerih smo bili prepričani, da ne bodo, spet so prikazali slabše predstave na tekmah, ki so bile, vsaj na papirju, dobljene. Ampak kljub nezbranosti na igrišču verjamemo, da je prostora na Olimpu še na pretek. S konstantno igro, predvsem pa ob rahlo spremenjeni ekipi – verjamemo, da bi nas znali še presenetiti.

Sicer pa se opazi, da prva ekipa Salonita Anhovo po prvem delu državnega prvenstva potrebuje malo svežega elana. Vsaj del tega je prinesel **Dane Mijatović**, ki se je s klubom dogovoril, da bo njegov dres nosil najmanj do konca letošnje sezone. Ekipo sta še pred koncem rednega dela zapustila **Saša Gadnik** in **Alan Komel**.

Z dobrimi igrami nas presenečajo tudi mlajše selekcije. Druga ekipa Salonita Anhovo trdno stoji tik pod vrhom tretje ligaške lestvice. Začela se je Odbojgarska liga Soča pod pokroviteljstvom Vzajemne. Na dveh turnirjih so nastopile ekipe, ki trenirajo v Odbojgarski šoli OK Salonit Anhovo - Kanal. Med seboj so se pomerile mešane ekipe iz Deskel (pod vodstvom **Roka Knafelca**), Kanala (pod vodstvom **Mete Okroglič**), Mosta na Soči (pod vodstvom **Dejana Muniha**) in Bovca (pod vodstvom **Petra Viteza**). Vsak kraj bo v tej sezoni gostil po en turnir.

V organizaciji Športne zveze Nova Gorica je v ponedeljek, 22. februarja, v Perli potekala tradicionalna prireditev Športnik Goriške 2015. Na dobro organizirani prireditvi so podelili 161 priznanj športnikom in 11 priznanj športnim delavcem. Kanalski odbojkar **Jure Okroglič** je prejel srebrno plaketo za doseženo 7. mesto na mladinskem SP. Članska ekipa OK Salonit Anhovo - Kanal je na osnovi 2. mesta v Pokalu Slovenije in 3. mesta na DP

Slovenije v sezoni 2014/15 prejela plaketo za naj ekipo Goriške v letu 2015.

Spomin na lanske uspehe je še kako živ. Razlog več, da lahko s ponosom gledamo svoje junake, ki lahko presenetijo tudi v letošnji sezoni. Morda se niti ne zavedamo, kako malo je treba in uspeh je tu. Vso srečo, odbojkarji!

Boštjan Simčič, foto: Borut Jurca

ZNIŽANIH VEČ KOT 100 IZDELKOV!

Od 24.3. do 31.5. 2016
v gradbenih trgovinah
TERRA-RB

OBIŠČITE NAS V TRGOVINAH:

Anhovo, Vojkova c. 1, **Ajdovščina**, Goriška c. 72,
Sežana, Industrijska cona Sežana, **Hrpelje**, IOC Hrpelje 30

MODRA ŠTEVILKA
080 25 85

TERRA RB
gradbene trgovine
www.terra-rb.si

Nina Jug

Kolesarstvo je in mi vedno bo le hobi

Nina, najprej čestitke za vse dosežke. Preden nam predstaviš vse svoje rezultate, nam povej kaj malega o sebi, da bomo vedeli, kdo Nina Jug sploh je.

Sem preprosta, prijazna, pozitivna, včasih tudi trmasta 26-letna punca, ki po končanem študiju trenutno išče zaposlitev. Obožujem vse oblike gibanja.

Lahko povem, da sem tudi velika nogometna navdušenka in ljubiteljica domačih živali. Predvsem kužkov.

Povej nam, kdaj si pri sebi začutila, da brez športa v tvojem življenju pa prav ne gre?

Po pravici povedano, v osnovni šoli in gimnaziji nisem bila ravno ljubiteljica športnih dejavnosti. Še sama ne vem točno, kako se je zgodil ta preskok v glavi. Lahko pa bi kot začetek vsega postavila letnico 2013, ko sem končala vse študijske obveznosti in tako imela več časa zase ter šport.

Občina Kanal je znana po tem, da se večina mladih najprej odloči za igranje odbojke. So bili tudi tvoji začetki takšni ali si že od vsega začetka vedela, kateri šport ti je pisan na kožo?

Ker sem otroštvo preživela v občini Tolmin, name odbojka ni imela takšnega vpliva. Poskusila sem košarko, a sem kaj kmalu ta šport opustila. Priznam

pa, da mi je bila odbojka všeč in sem jo rada igrala pri urah športne vzgoje. Želela sem igrati tudi nogomet, a je bilo premalo tako pogumnih punc, da bi se iz te želje kaj razvilo. Lahko bi rekla, da nisem vedela, kateri šport bi mi lahko spremenil življenje.

Zakaj prav kolesarstvo?

Nekako me je kolo spremljalo skozi celotno življenje. Že kot majhno me je oče večkrat peljal na kakšen izlet v otroškem sedežu za kolo. Kolesarski izpit sem opravila brez težav. V otroštvu sem imela kar nekaj gorskih koles, s katerimi sem se podila po okoliških gozdovih in cestah. Leta 2013 pa sem dobila svoji sedanji dirkalni kolesi (cestno in gorsko kolo). Lahko bi se reklo, da smo postali neločljivi – že v prvem mesecu dni sem s cestnim kolesom prevozila 1000 km. Tudi na svoji prvi dirki (vzpon na Široko) sem se odlično odrezala in osvojila stopničke. To mi je dalo še dodaten zagon in ta šport mi je še bolj prirastel k srcu.

Kaj se je v tvojem življenju spremenilo, ko si se odločila, da kolesarstvo ne bo več zgolj in samo hobi?

Najprej naj poudarim, da mi kolesarstvo je in mi vedno bo le hobi. Na amaterski sceni ni nobenih zaslužkov, so

samo, sem ter tja, nagrade za stopničke. Spoznala sem veliko novih slovenskih krajev, saj so dirke razkropljene po vsej državi. Sklenjenih je bilo tudi veliko novih prijateljstev. Edini minus je pomanjkanje časa za družino in prijatelje, vendar me razumejo in me pri tem podpirajo.

Nam lahko opišeš svoj dan?

Po dobrem spancu, ki je za regeneracijo pomemben, si privoščim zajtrk, ki mi da energijo za trening. Če je lepo vreme, si na računalniku narišem traso (največkrat zavijem v Brda, saj tam ni toliko prometa), oblečem kolesarski dres, preverim kolo in se odpravim na trening. To mi vzame 2 do 3 ure, včasih tudi več. Ko pridem domov, analiziram trening na računalniku in začnem pripravljati kosilo. Po kosilu se posvetim kužku in ga odpeljem na sprehod. Nato si vzamem malo časa zase in dan je tako že naokoli. V zadnjem času pozimi zamenjam kolo za tekaške smuči, ki so odlična aerobna vadba v mrzlih dneh.

Koliko ur, tednov, mesecev treninga in odrekanih je bilo potrebnih za dosego tvojih prvih vidnejših rezultatov?

Prvo sezono sem šele spoznavala potek tekmovanj. Trase dirk so mi bile neznanka, prav tako nisem poznala

foto Miha Prijatelj

svoje maksimalne zmogljivosti. Naslednjo sezono pa sva s fantom naredila konkretnější plan. Pred začetkom sezone sva šla na priprave v Istro. Za razliko od prve sezone sem izpustila kakšno dirko in si rajši privoščila počitek, ki je včasih še pomembnejši kot trening. Med sezono sva si privoščila tudi kolesarjenje po Dolomitih, ki je bilo odličen trening za vzpone.

Nam lahko na kratko povzameš svoje največje dosežke?

Tekmovala sem v amaterski kategoriji ženske A (ženske do 34 let), ki je bila med ženskami najbolj številčna. Še nekateri dosežki pa so:

- prva sezona tekmovanja za pokal Slovenije: 2. mesto v cestnih dirkah, 3. mesto v vzponih in kronometrih, skupno 3. mesto;
- druga sezona tekmovanja za pokal Slovenije: 1. mesto v cestnih dirkah in vzponih, 2. mesto v kronometrih, skupno 1. mesto.

Udeležila sem se tudi drugih dirk, ki se niso upoštevale za pokal Slovenije. Na primer, vzpon na Vršič (3. mesto), vzpon na Mangart (3. mesto), maraton po Istri – Istria Granfondo (2. mesto).

Za konec nam povej še to, ali ti je bilo kdaj žal, da si se odločila za ta šport?

Nikoli nisem obžalovala, da sem se od-

ločila za ta šport. Res, da je kdaj na kakšni dirki težko in trpim, ampak zadovoljstvo v cilju in spodbuda ob progi premagata vse te težave.

Kakšna misel za konec?

Če nekaj počneš z veseljem, je vsak napor lažji.

PRINAVIM.SI
Maja Gerbec

V Soških elektrarnah Nova Gorica vodni potencial Soče in njenega povodja izrabljamo ob upoštevanju strogih okoljevarstvenih vidikov.

Vodnega potenciala ne izkoriščamo za vsako ceno, temveč tako, da ohranjamo naravno ravnovesje.

S trdno zavezo, da bodo naravne lepote Posočja ohranjene za bodoče rodove.

"Tisti čudni pes iz Anhovega"

Po dolgem oklevanju sem se le odločila, da za Most spišem en krajši sestavek o kruti usodi galgov v Španiji in o dobrih ljudeh, prostovoljcih, ki delujejo tudi v Sloveniji in galgom poskušajo omogočiti svetlejšo prihodnost. Moji psički Conchiti se je sreča nasmehnila, k meni je prišla iz španskega zavetišča Scooby Medina prek slovenskega društva za pomoč hrtom Hrtji svet Slovenije.

Ljubezen do živali je v meni rasla že od malih nog. Vedno pa sem si želela imeti psa. Tako smo se z mamo in fantom naposled le odločili, da si omislimo psa. Tedenko sem intenzivneje spremljala spletne stani slovenskih zavetišč in nekako bolj po pomoti naletela na zgodbe/profile španskih hrtov (galgov) in angleških hrtov (greyhoundov), ki jih društvo HSS vestno objavlja na svoji spletni strani (za natančnejšo seznanitev s problematiko odsluženih hrtov priporočam ogled spletne strani www.hrtjisvet.org). Ganljive zgodbe teh čudovitih angelskih psov so me tako prizadele, da sem se odločila, da kontaktiram društvo in povprašam o možnostih za posvojitev odsluženega hrta. Njihov odziv je bil hiter in korekten, čez dober teden dni pa sem že dobila obisk dveh članic društva in posvojene galgice Olaye, prišli so namreč preverit, v kakšnih razmerah bi pes živel (predvsem ograjen zunanji prostor, strinjanje s sobivanjem v notranjih prostorih ipd.). Njihov odgovor na obisk je bil pozitiven, jaz pa sem lahko samo še čakala na dan prihoda galgov iz Španije. Bil je 1. julij 2012, ko smo se odpravili v Celje po težko pričakovano suhljato

in prestrašeno nežno bitje. V zavetišču so jo poimenovali Conchita, tako da smo ime kar obdržali – posebna psička si zasluži tudi posebno ime.

Španske hrte v Španiji uporabljajo za lov na zajce, ta nežna, vdana in trpežna bitja pa so, kljub zlorabljanju, za lovce (t. i. galguero) pripravljena narediti vse, predvsem pa za zajcem teči do usodne izčrpanosti. Pretepanje, kamenjanje, sežiganje, zatikanje palice v gobec, tako da pes ne more zapreti gobčka, s tem pa ne more ne jesti ne piti, lomljenje kosti in obešanje galgov na drevesa po končani sezoni lova je le nekaj načinov, kako se "neuporabnega" galga na hitro znebiti. Tako je življenje galgov, žal, eno samo trpljenje, saj jih tudi med samimi pripravi na lov in treningi dobesedno zlorablja, ko jih na primer privežejo za motorno vozilo in jih tudi po več ur silijo v tek (marsikateri galgo podleže napornemu treningu). Če na koncu svoje bedne kariere pristanejo v zavetišču, so zmagovalci, če pa se jim posreči dobiti dom, postanejo presrečni, najbolj hvaležni in predani ljubljenci, kar si jih lahko zamislimo.

Tako je k meni v Anhovo prišla tudi moja

galgica, sicer s preteklostjo precej obremenjena psička, ki je, tudi po skoraj štirih letih bivanja pri meni, do tujcev še vedno zelo zadržana in nezaupljiva. V domačem okolju pa je zelo pridna, mirna, tiha, potrpežljiva, igriva, radovedna in čista psička, ki je za toplo in mehko zavetje, predvsem pa okusen obrok in daljši sprehod pripravljena storiti vse. Povem vam, hrti so vizualno in karakterni res čudovita bitja, ki vam lahko zelo hitro prirastejo k srcu. In ja, po svoje so na obeh omenjenih področjih res "tisti čudni psi", ki privlačijo marsikateri pogled.

Tina Razboršek

Takoj po posvojitvi, še vedno vidno sestradana, foto: Tina Razboršek

Conchita po veterinarski oskrbi ob prihodu v špansko zavetišče. Pod sliko je med drugim pisalo, da odklanja hrano in obupuje. Foto: arhiv društva Hrtji svet Slovenije

Povsem sproščena in vidno zadovoljna v domačem okolju, foto: Tina Razboršek

Posebnež iz Parka Pečno

Park Pečno je kraj, v katerem za trenutek obstane čas. Čarobnost kraja, neustavljiva moč in lepota narave ti v igri različnih skulptur, keramičnih mojstrov, popolnoma vzamejo dih.

Kar nekaj časa pa je dih jemalo še nekaj oziroma še nekdo. Mali štirinožni tigrasti nadobudnež, ki ti je brez kančka vsiljivosti, povsem tiho in velikokrat nevedoč delal družbo. Spremljal te je ob vsakem koraku, enkrat viden, drugič ne, a vedno poleg. Nekje blizu. Lepoto tega majhnega "tigrčka" je težko opisati. Bil je lep, skrivnosten, pomirjujoč, a hkrati magičen. Prav takšen kot kraj, v katerem je našel svoj dom.

Maja Gerbec, foto: Primož Kožuh

Jadralni padalci Severno krilo

Jadralno padalstvo v naši občini se je začelo konec 80., prvi je začel **Joško Štrukelj**. Takoj za njim se je razširil ta šport tako, da nas je bilo takrat dejavnih petnajst padalcev, danes nas je še devet. Gre za varen šport z jadralnim padalom, ki vzleti na pobočju hriba. Imamo dve lokalni vzletišči, na Kuku nad Zagomilo in na Koradi. S teh vzletišč se je odletelo kar lepe XC-prelete, na primer s Kuka se je odletelo do Buzeta, do Bohinja, obletelo se je tudi Triglav, do Humina, na Tolminsko večkrat, do Nanosa in nazaj. S Korade se je odletelo do Humina in nazaj domov, do Nanosa

in nazaj, skratka vedno novi izzivi, ki pa so odvisni od pogojev za letenje in seveda, koliko jih znaš izkoristi.

Zato smo lani ti dve vzletišči tudi označili s tablami, ki so kot razgledne točke v naši občini, kjer lahko uživate tudi vi v lepih razgledih. Kot vsako leto prirejamo tudi "piko tekmo", to je tekma v natančnosti pristajanja na piko, nekateri jo tudi zadenjejo. Na to tekmo pridejo padalci z različnih koncev Slovenije, tako da po tekmi pride do prijetnega druženja. Nekaj o tej tekmi si lahko ogledate na [youtube.com/watch?v=z2NDsx8u4Os](https://www.youtube.com/watch?v=z2NDsx8u4Os). Nekaj skritih želja

Foto: Zlatko Koren

imamo še za kako tekmo, ampak zahteva jo svoje normative, na primer hike&fly, ko se peš odpravi do vzletišča z vso opremo (oprema je lažja, ker je izdelana iz lažjih materialov). Naš član in krajan **Zlatko Koren** je dober na teh tekmovanjih, zaseda prva mesta. Tekmuje tudi na tekmovanjih Bordairline in Dolomitenmann, za kar tekmovalec potrebuje veliko fizične in psihične kondicije. Zato si želi večjih izzivov in se je prijavil tudi na X-Pyr, ki je v Pirenejih. Za to tekmo so tudi določeni normativi, ki jih mora tekmovalec izpolnjevati, in je bil tudi izbran. Na tej 440-km tekmi bo edini zastopal slovenske barve med 17 državami in 37 tekmovalci. Gre za tekmo, ki se začne na obali Hondarribia, nadaljuje čez Pireneje, tudi skoraj čez 3000 m, kjer imajo tudi sedem kontrolnih točk, in cilj je spet na obali El Port de la Selva. Na tej tekmi tečejo, hodijo in letijo, kjer so dobri pogoji za letenje. Za to potrebuje tudi pokrovitelje, kar pa je bolj stresno kot letenje.

Božo Gorjanc

Foto: Božo Gorjanc

Na Kanalskem velike možnosti za pridelavo kakovostnega sadja

Dr. Zoran Božič je profesor na SETŠ Nova Gorica in predavatelj na Univerzi v Novi Gorici, v zadnjem mandatu je bil izvoljen v Državni svet RS kot predstavnik vzgoje in izobraževanja. V prostem času, ki ga sicer ni ravno veliko, se ukvarja z vzgojo starih sort sadnega drevja. Ker se z Zoranom Božičem dobra pozna in sva bila dolgo poklicna kolega, ga v pogovoru tikam.

Zoran Božič v svojem sadovnjaku Pod skalco, foto: Karla Božič

Rodil si se v Ljubljani, nato preživel otroštvo in mladost v Kranju, zdaj je tvoj dom v Novi Gorici. Kljub temu si povezan tudi z našo občino. V Avčah sta si z ženo zgladno obnovila del stare hiše. Kako si pravzaprav zašel v naše kraje?

Ko sem diplomiral in končal vojsko, v Kranju nisem mogel dobiti stalne službe. Samo nadomeščanja porodniških dopustov. Na tedanjem Šolskem centru za blagovni promet v Novi Gorici pa sem dobil delo za nedoločen čas in še garsonjero. Starši, oba Primorca, so živeli v Avčah, kjer smo že prej vsi štirje otroci večinoma preživljali poletne počitnice. Kmalu sem si ustvaril družino (žena Karla, profesorica italijanščine in francoščine, je Brika iz Kojškega) in ostal.

Že dolgo let si profesor slovenščine na SETŠ v Novi Gorici in v zadnjih letih tudi predavatelj prihodnjim slovenistom na Univerzi v Novi Gorici. Od kod torej zanimanje za sadne sorte?

Že kot otrok in mladostnik sem se rad družil s stricem **Karlom Makarovičem**, ki je imel

na koncu Avč kar nekaj sadnega drevja. Z veseljem mi je razlagal značilnosti dreves in plodov. Po smrti staršev leta 1994 sem s sorodniki podedoval očetov manjši sadovnjak v Avčah, ki smo ga začeli pomlajevati. V Kojškem sem pomagal pri obiranju češenj in drugega sadja, potem pa se je leta 2007 sin Gregor, ki je sicer filmski režiser, odločil, da na robu kojščanske Gmajne posadi nekaj starih drevesnih sort. Tako je začel nastajati vzorčni sadovnjak Pod skalco. Gregor je lastnik, snovalec in organizator, midva z ženo pa pretežno izvajalca.

Leta 2013 je v dveh zvezkih izšla brošura *Stare sadne sorte na Goriškem*, kjer si zapišane kot odgovorni urednik in avtor več prispevkov. Kaj je bil namen te publikacije in kaj te je predvsem spodbudilo, da si pri projektu sodeloval?

V okviru sinovega projekta Rehabilitacija starih in avtohtonih sadnih sort v Goriški regiji smo ustvarili in brezplačno razdelili to brošuro, ki je v celoti dostopna tudi na spletu (www.zgodbasadeza.eu). Glavni

avtor je Gregor, ki je poskrbel za pretežni del vsebine, za oblikovanje in avtorske fotografije. Sam sem z veseljem prispeval terensko raziskavo, v kateri smo s sodelovanjem dijakov Škofjske gimnazije Vipava, Biotehniške šole Šempeter in Srednje ekonomske in trgovske šole Nova Gorica opravili kar obsežen popis starih sadnih sort iz Brd, Vipavske doline in Posočja. Naslednje leto je Gregor v sklopu projekta Las Leader za razvoj podeželja pripravil še knjigo *Sadje sonca: bogastvo starih briških sadnih sort*. Vseh tisoč izvodov je žal že pošlo.

Projekt je bil izbran med 200 prijavljenimi v okviru švicarskega prispevka k razširjeni Evropski uniji. Sklepam, da se v razviti Evropi zavedajo pomena ohranjanja avtohtonih sadnih sort. Ali morda ne?

Vsekakor se zavedajo, kajti ohranjanje biotske raznovrstnosti je pomembno tudi za preživetje človeštva. V Nemčiji, Švici, Avstriji, Franciji, Italiji spodbujajo to dejavnost številne organizacije. Čeprav razen v Italiji in južni Franciji še zdaleč ne morejo doseči take pestrosti kot na Goriškem, ohranjajo in razmnožujejo stare sadne sorte in pridelke tudi uspešno tržijo. Ponekod imajo za to dejavnost celo posebne inštitute in se tesno povezujejo z lokalno trgovino in domačo gostinsko dejavnostjo.

V publikaciji preberemo, da so v zadnjih petnajstih letih v več zahodnoevropskih državah odprli drevesnice, namenjene

Hruška fermentinka, foto: Gregor Božič

zlasti ljubiteljskim sadjarjem, ki nudijo izključno sadike domačih sort. Kako je s prodajo sadik starih avtohtonih sort pri nas?

Na Štajerskem je stanje precej boljše kot na Primorskem. Tam dobite kar nekaj starih sort, seveda predvsem jablan in hrušk. V našem koncu dobite kakšno staro sorto v drevesnici Janez v Vipavi, v Biljah pa so npr. sadjarju Mavriču iz Kojškega cepili večje število češenj karnjev in trcink. Težava je v tem, da mora biti matično drevo dve leti na opazovanju, šele potem lahko začnete razmnoževati. Zato so nam za sadovnjak Pod skalco cepili podlage v drevesnici Dal Monte v Brisighelli pri Bologni in v drevesnici Omezzolli na severu Gardskega jezera, pa tudi budanjski pridelovalci marelic so morali iti v Italijo.

V trgovinah lahko kupimo le nekaj sort za oči lepih jabolk, čeprav v brošuri ugotavljate, da se jih je včasih samo v Italiji gojilo približno 8000? Zakaj se to dogaja? So te sorte, ki prihajajo na trg, resnično bolj primerne za gojenje?

Gre za sodobne tržne mehanizme, za težnjo po čim cenejši pridelavi in vpliv tržnih mrež na proizvajalce in potrošnike. Še huje je pri hruškah, ki imajo vsaj na Goriškem daleč največ starih sort, v trgovinah pa lahko kupite predvsem sorti viljamovka in abate fetel. Popoln nesmisel je, da v svetovni pridelavi hrušk zavzema viljamovka čez devetdeset odstotkov, saj v različnih okoljih ne more enako dobro uspevati. Že goriški sadjarski strokovnjak **Ivan Bolle** je zapisal, da ista sorta češnje daje povsem drugačne rezultate, če jo namesto v lapornatih Brdih sadimo v peščenih tleh spodnje Vipavske doline.

Tudi ljubiteljski sadjarji, ki jih je pri nas še vedno veliko, se pogosto navdušujejo za eksotično sadje. Aronija, goji jagode, ameriške borovnice ... naj bi bile vir antioksidantov in vitaminov. Ali po vašem mnenju drži, da je to sadje bolj zdravo, kot je bilo sadje naših prednikov?

Tudi mi gojimo aronijo, z ameriški borovnicami pa zaradi apnenčaste zemlje nimamo sreče. Menim, da gre predvsem za modni trend, saj so ravno tako zdrave robidnice, ki jih ni treba škropiti in so izvrstne presne, v mešani marmeladi ali kot preliv za sladice. Enakovreden jim je rdeči ribez (v Avčah mu lepo pravimo ivanovo grozdjice), ki ima poleg antioksidantov še veliko pektina.

Marelica v sadovnjaku Pod skalco, foto: Zoran Božič

Raziskovali ste, katere sadne sorte so nekoč gojili na Goriškem. Katere ugotovitve se ti zdijo zanimive?

Najbolj znane so prunele, olupljene, žveplane, na soncu sušene in pogačane češplje, ki so jih v velikih količinah pridelovali v Brdih in pošiljali po vsem svetu. Lupili in sušili so jih tudi v Avčah. Sveže češnje so prodajali celo v Sankt Peterburg, žveplane (obeljene) pa v sodih pošiljali v Ameriko. Hruške štrnivke so sušili na soncu in pošiljali na Dunaj, prav tako hruške funtarce, iz katerih so dunajske gospodinje kuhale slastne kompotte. Briški flokarji so prihajali na tržnice v Celovcu in Gradcu. Iz budanjskih marelic so delali marmelado za trojanske krofe. Sušili so češnje, slive, hruške, fige in jabolka, pa tudi breskve: polovičke in narezane na trakove.

V raziskavo ste vključili tudi pridelavo sadja v Avčah. Katera sadna drevesa so bila tu v preteklosti najbolj razširjena? Kako so to sadje pridelovali in shranjevali?

Največ je bilo sliv, hrušk, jablan in češenj. Od hrušk naj omenim zgodnji sorti fermentinko in figovko, srednjo vrtolanko (v Avčah ji sicer rečejo brtljanka) in pozni pastorjevko in vahtenco. Fermentinka je ena najbolj aromatičnih hrušk, pastorjevka pa je omedena odlična za sušenje. Vahtenca ima podobno zrnasto strukturo kot piturala, ki je francoska sorta martin sec in je odlična za kuhanje in pečenje. Najbolj znani jablani sta

Perfigi – figovka, foto: Gregor Božič

bili sevka in dunajca. V slednjo je priletel znani avški meteorit. Posebnost je izjemno sladka češnja bela dreža (dve drevesi sta še vedno ob cesti v bližini avškega pokopališča). S svežimi ali suhimi drežami so namesto z rozinami sladkali močnik. V Avčah je bilo še po drugi svetovni vojni več zidanih sušilnic, imenovanih pajštvo. Češplje ter jabolčne in hruškove krljce so sušili na lesah, ki so jih za več ur izpostavili dimu. Najraje so uporabljali bukova drva. Olupljene češplje, češnje in fige pa so žveplali in sušili na soncu.

Katere sadne sorte so pri nas zelo ogrožene? Zakaj?

Nekatere stare sorte so se že izgubile, čeprav jih poznamo po opisih v sadjarski literaturi ali po pripovedovanju domačinov. Takšna sorta so npr. hruške štrnivke. Najslabše je z breskvami, ki nimajo dolge življenjske dobe in so nekatere stare sorte,

... nadaljevanje s prejšnje strani

npr. kadona, mohorka in masasana, samo še spomin. Bolje je s sortami soča, pi 8, pi 12, triunf liš in triunf kosmat, ki so jih pred desetletji vzgojili v italijanskem sadjarskem inštitutu v Podgori.

Meniš, da je gojenje avtohtonih sadnih sort primerno le za ljubiteljske sadjarje ali vidiš v tem tudi možnost trženja?

Vsekakor je najbolj primerno za ljubiteljske sadjarje, ki hočejo uživati čimbolj zdravo in okusno sadje, pridelano v domačem sadovnjaku. Nekaterne sorte so za trženje manj primerne, predvsem zaradi manjše debeline plodov, izmenične rodnosti ali problemov s skladiščenjem. Pa tudi tukaj se interesi in zavest potrošnikov spreminjata, tako da sem prepričan, da je predvsem ekološko pridelano avtohtono sadje tržno zelo perspektivno. Tudi drevesnica s sadikami starih sort bi lepo uspevala.

Sadovnjak Pod skalco naj bi bil neke vrste genetska banka. Katere so njegove posebnosti? Kakšne načrte imate?

Visokodebelni terasasti sadovnjak leži na začetku Kojskega v smeri Svete Gore. Na površini skoraj pol hektarja je trenutno zasajenih 175 dreves, starih od dveh do sedemdeset let. Zdaj imamo petdeset tujih in devetdeset domačih sort češenj, marelic, hrušk, fig, breskev, sliv in jablan, poleg tega pa še orehe, mandljevca, granatovce in dve sorti drena. Največ je hrušk, najmanj pa sliv in breskev. Vsako drevo je opremljeno z lično leseno tablico, na kateri so podatki o sorti in njenem izvoru. Gnojimo izključno s hlevskim gnojem, škropimo pa samo z bordojsko brozgo, zeleno galico in propolisom. Sadovnjak je odprt za javnost (seveda po predhodni najavi), vsak zainteresiran ljubitelj, ki sam poskrbi za podlage, pa avgusta ali januarja brezplačno dobi cepiče. Ko bomo imeli viške pridelave, bo možno tudi kaj kupiti.

V Brdih so ljudje nekako bolj podjetni, znajo reklamirati svoje sočne briške češnje, marelice, breskve, vino, v zadnjem času oljke ... Pri nas pa smo nekako brez idej. Ali imamo tudi mi kaj posebnega, kar bi lahko ponudili kupcem kot našo veliko prilagoditev?

Za pogled v prihodnost se je treba ozreti v preteklost. Že v času Avstro-Ogrske je bila v Kanalu drevesnica, saj je imela spodnja Soška dolina izjemne pogoje za razvoj sadjarstva. Leta 1909 je bila na Mostu na Soči znamenita sadjarska razstava, na kateri

sta zlatnik za prvo mesto osvojila dva Kanalca: **Franc Vuga**, po domače Črnč, nekdanji graščinski upravnik in lastnik sadovnjaka V Dragi, in **Štefan Vidič** iz Kanala 115.

Avtor poročila **Ernest Klavžar** je o velikih možnostih območja zapisal tole: »Kanalški okraj pripada po svojih podnebnih razmerah, po svojih legah in po sedanjih dejanskih sadjereji bližje Brdom in sploh goriški okoličini nego gorski pokrajini. Na Kanalskem uspevajo zraven najfinejših breskev, marelic, smokev in sliv prav posebno hruške najplemenitejših vrst in seveda tudi jabolka, od najizbornejših do priprostih domačih.«

Res se je v zadnjem stoletju zaradi zaraščanja travnikov in pašnikov ter akumulacijskih jezer spremenila mikroklima, ampak menim, da ima Kanalsko še vedno možnosti za pridelavo kakovostnega sadja, predvsem za domače potrebe. Pa tudi turisti bi z veseljem okusili stare sadne sorte, sveže, posušene ali predelane v marmelade, kompote in podobno. Seveda pa je pred tem treba doseči, da cementarna v Anhovem preneha z vsakodnevnim onesnaževanjem okolja.

Irena Hočevar Križnič

Soška dolina, vir: TIC Kanal

Demografski podatki, ki nas lahko skrbijo

Občina Kanal ob Soči sodi med srednje velike občine v Sloveniji. Smo del goriške regije, za katero velja, da je regija s povprečno boljšim življenjskim standardom in daljšo življenjsko dobo prebivalcev. Žal podatki zadnjih let v naši občini kažejo drugačno sliko.

Po podatkih statističnega urada RS Slovenije je občina Kanal ob Soči četrta med vsemi slovenskimi občinami po negativnem selitvenem prirastu (število tistih, ki so se iz občine odselili v primerjavi s številom tistih, ki so se vanjo priselili, na 1000 prebivalcev) med letoma 2008 in 2014. Selitveni prirast je povprečno v zadnjih šestih letih **-10,84**.

Povprečna starost prebivalcev v naši občini je bila v letu 2015 **44,8** let, kar pomeni, da sodimo med občine z nizkim deležem mladega prebivalstva. Število prebivalcev občine Kanal se v zadnjem času zelo zmanjšuje. Leta **2008** nas je bilo **5868**, leta 2010 5761, leta 2012 5663, za **zadnje četrletje 2015** pa najdemo podatek, da nas prebiva v občini Kanal le še **5484**. V lanskem letu se je rodilo 40 otrok, manj kot eno leto starosti je namreč po podatkih statističnega urada ob koncu leta 2015 imelo v kanalski občini 19 dečkov in 21 deklic.

In še najbolj zaskrbljujoč podatek: v primerjavi s sosednjimi občinami v naši občini umre veliko mlajših od 65 let.

Podatke zbrala: Irena Hočevar Križnič

Leto	Kanal	Brda	Tolmin	Nova Gorica
2005	19,3	9,8	12,7	20,8
2006	23,1	22,8	24,8	18,4
2007	24,7	15,6	16,0	19,9
2008	24,1	21,6	13,5	16,6
2009	27,9	14,5	15,3	17,5
2010	21,2	10,5	16,6	18,6
2011	12,7	12,5	17,1	17,2
2012	27,5	11,4	17,1	21,7
2013	24,6	12,2	16,9	18,4
2014	20,3	17,6	16,7	19,1

Primerjava odstotka umrlih pod 65 let starosti med občinami. Vir: Statistični urad RS

Za male in VELIKE popotnike

Tokrat smo za vas obiskali eno izmed najlepših mest v Avstriji, baročno mesto Salzburg. Mesto, katerega podoba krasijo številne cerkve, dvorci, gradovi in palače, je s svojimi 150.000 prebivalci četrto največje mesto v Avstriji. Kljub svoji majhnosti pa Salzburg velja za eno najpomembnejših kulturnih prestolnic na svetu, čigar staro mestno jedro je bilo proglašeno za svetovno kulturno dediščino.

Mesto je danes večini poznano kot rojstno mesto enega izmed največjih genijev, mojstra svetovne klasične glasbe, Wolfganga Amadeusa Mozarta. Mozart je luč sveta ugledal daljnega leta 1756, še danes pa si lahko ogledate njegovo rojstno hišo, ki stoji na svetovno znani Žitni ulici (Getreidegasse). Poleg rojstne hiše čudežnega otroka, kot nekateri imenujejo Mozarta, pa se mesto ponaša še z enim presežkom, in sicer z največjim v celoti ohranjenim gradom v srednji Evropi.

Salzburg pa ni samo mesto palač, trdnjav ..., je tudi pravi raj za žgečkanje brbončic. Ko obiščete Salzburg, morate obvezno zaviti v kavarno Tomaselli, ki se ponaša s pridevnikom najstarejša kavarna v dunajskem slogu in v katero je v svojem času zahajal tudi Mozart sam. Zvečer pa naj vas pot zapelje v najstarejšo restavracijo v srednji Evropi — restavracijo Stiftskeller St. Peter. Baročna dvorana in kuharske mojstrovine vas bodo popeljale v čas Mozarta. Tu namreč lahko okusite specialitete tistega časa, od smetanove juhe s cimetom do kapunovih prsi v žajbljevo-smetanovi omaki. Preden zapustite Salzburg, pa obvezno poskusite še čisto prave Mozartove kroglice. Ne tiste, ki jih kupite v trgovini, ampak tiste prave, originalne. Tiste, ki so nastale izpod rok Paula Fürsta in za katere je leta 1905 na pariški razstavi prejel zlato medaljo. Te morate poskusiti. Prepoznali jih boste po srebrnem papirju z modrim Mozartovim portretom in v ročni izdelavi. Dobite jih v slaščičarni Fürst, kjer so jih tudi prvič izdelali.

Do Salzburga je iz naše prestolnice dobrih 280 km same avtoceste. Sedite v avto in se zapeljite tja. Pravljično mestece vas čaka. Ne bo vam žal.

Maja Gerbec

Vir fotografij je svetovni splet.

Iz pekla v raj!

Letos bomo praznovali 10. obletnico delovanja **Informacijsko-svetovalne pisarne Ajdovščina Zavoda Pelikan-Karitas**. Program delovanja pisarne izhaja iz programa Skupnosti Srečanje in je namenjen vsem, ki so se znašli v stiski zaradi uživanja prepovedanih drog, alkohola in drugih psihoaktivnih snovi, vsem s težavami z drugimi zasvojenostmi (z igrami na srečo, internetom, računalnikom), s težavami na področju motenj hranjenja ter vsem, ki želijo o področju odvisnosti vedeti več.

Srečamo se z različnimi zgodbami posameznikov, staršev, svojcev. Ena od njih je naslednja:

"Moje odvisniško življenje se je začelo v najstniških letih oziroma v srednji šoli, kjer sem se srečal z alkoholom in začel popivati. V srednji šoli sem alkohol še držal pod kontrolo. Ko pa sem se zaposlil in se odselil od doma, je alkohol počasi prevzemal nadzor nad mojim življenjem in mano. Nekaj let sem nekako peljal življenje z alkoholom kolikor toliko v mejah normale. A potem je začelo vse iti navzdol, padal sem vse globlje in globlje, tako v življenju kot tudi na duševni ravni. Izgubil sem službo, nato poskušal narediti samomor. To me je dokončno potisnilo v iskanje pomoči oziroma me potisnilo, da sem vstopil v komuno (Skupnost Srečanje, op. EK). Vstop v komuno je bila najboljša odločitev v mojem življenju! V komuni sem preživel prečudovita tri leta, polna vzponov in padcev, lepih in grdih trenutkov in še bi lahko našteval. V prvem letu sem predvsem spoznaval sam sebe, s pomočjo drugih fantov sem si tudi končno priznal, da sem odvisnik tako kot vsi drugi, nič boljši nič slabši. To je bil prvi pogoj, da sem sploh začel delati na sebi. Natančno sem se poglobil vase, se analiziral in poiskal vzroke, ki so me pripeljali v odvisnost. Drugo leto pa sem pljunil v roke in se začel spoprijemati s svojimi težavami ter problemi. Čeprav je bilo zelo težko in marsikdaj nevzdržno, nisem odnehal, ampak sem vedno šel naprej. Soočil sem se s svojimi strahovi in značajskimi lastnostmi. Počasi sem tudi videl, da rezultati prihajajo, znotraj sebe sem se vedno bolje počutil, strahov in ovir je bilo vedno manj, kar sem videl tudi na drugi verifiki (preverba oz. preizkušnja, op. urednice). Tretje leto sem vse skupaj še nadgradil in dodelal ter ob tem še drugim pomagal na naši poti. Zdaj sem zunaj in si gradim življenje na novo, življenje brez odvisnosti je

Center Skupnosti Srečanje v Novi Gorici,
foto: Elizabeta Kotar

fantastično, saj se lahko resnično posvetim osebam in stvarim, ki jih imam rad. Soočam se s problemi, ki mi jih prinaša življenje, in z optimizmom zrem v prihodnost. Nikoli pa ne smem pozabiti, kdo sem in kaj sem bil." (PA)

Vsi, ki poznate take in podobne zgodbe, potrebujete pomoč in svetovanje zase ali za svojce, ki bi radi o temi pridobili še več informacij, se lahko obrnete na Informacijsko-svetovalno pisarno Ajdovščina, Rizzatova vila v Ajdovščini, na številko 030 646-946 ali pošljete sporočilo na e-pošto pelikan.ajdovscina@gmail.com. Skupaj zmoremo!

Elizabeta Kotar

Pilates za vse in vsakogar

Pilates je telesna vadba, katere izvor sega na začetek 20. stoletja, natančneje v leto 1923, ko je njen ustanovitelj Joseph Herbert Pilates odprl svoj prvi studio v New Yorku.

Sprva je bil pilates priljubljen predvsem med plesalci, zadnja desetletja pa je postal pravi svetovni trend. Pilates se od večine drugih telesnih vadb razlikuje predvsem po tem, da se vse vaje izvajajo počasi, tekoče ter z upoštevanjem pravilnega dihanja. Gre za celostno vadbo, katere glavni poudarek je na manjših, šibkejših ter težje dostopnih mišicah, ki pa veliko pripomorejo k pravilni telesni drži, krepitvi kardiovaskularnega sistema, izboljšani pripravljenosti in koordinaciji ter boljšemu samozavedanju.

Zakaj bi se nekdo odločil za pilates?

- Izboljšuje telesno držo.
- Odpravlja bolečine v hrbtu.
- Omogoča dober spanec.
- Povečuje telesno moč in energijo.
- Preprečuje nastanek osteoporoze.
- Preprečuje stres in sprošča.
- Preprečuje pojav inkontinence.
- Izboljša ravnotežje in koordinacijo.
- Pomaga pri okrevanju po poškodbah.
- Omogoča športne užitke brez bolečin.

Za redno vadbo pilatesa pa vam ni treba iti daleč. Tudi v naši občini se izvaja pilates in to pod taktirko **Jane Ipavec**. Verjamem, da mnogi, predvsem iz mlajše generacije, poznate Jano še iz časa šolskih klopi, zagotovo pa vas ni veliko, ki veste, da se Jana ponaša s kar tremi nazivi, in sicer je

inštruktorica pilatesa pri GZS-ju, spinning inštruktorica ter MVe Fitness Chair inštruktorica. Poleg tedenske vadbe pilatesa, ki jo izvaja v Ročinju ter Ligu, je zadnji dve leti svoje delovanje razširila tudi na področje poučevanja pilatesa otrok s posebnimi potrebami oziroma primanjkljaji na posameznih področjih učenja. Kot sama pravi, se med otroki zelo dobro počuti, saj ji dajejo energijo in elan.

Če bi se tudi vi želeli preizkusiti v vadbi, ki vam lahko spremeni kakovost življenja, lahko obiščete eno izmed vadb, ki jih Jana redno izvaja, ali lahko stopite v stik z njo po elektronski pošti, njen naslov je jana.ipavec@gmail.com, z veseljem vam bo svetovala in odgovorila na vsa vaša morebitna vprašanja.

Urnik vadb: Ročinj (Dom Valentina Staniča): torek in četrtek od 18.45 do 19.45; Lig: ponedeljek in četrtek od 20.15 do 21.15.

Maja Gerbec

Velika kuharija za male šefe

V praznični številki glasila Most smo objavili recept, kako v kratkem času pripraviti pregrešno dobre kokosove piškote.

Verjamemo, da je s pomočjo objavljenega recepta omamno zadišalo v marsikaterem domu, zagotovo pa vemo, da se je to zgodilo v domu **Neje in Krisa Lovišček** iz Močil.

Osemletna Neja in dvanajstletni Kris v kuhinji nista novince. Staršem pri kuhi pomagata že od malih nog. Še posebej pa ju veseli peka piškotov, nad katero ju je navdušila njuna nona. Najprej sta jo samo opazovala, kasneje pa tudi sama poprijela za delo in prvi piškoti so nastali. Po njunih stopinjah z malimi koraki stopica tudi dveletna sestra Žana. S svojimi ročicami jima pomaga mesiti testo. Da so vsi trije pri svojem delu več kot uspešni, si lahko ogledate na spodnjih fotografijah.

Zagotovo je med vami veliko takšnih, ki tako kot Neja in Kris, peko obvladate. Vemo pa tudi, kako težko in zamudno je poiskati pravi recept, zato smo se odločili, da vam pri tem pomagamo. Vi pa nam v zameno pošljite fotografijo kakšnega vašega izdelka.

Obljubimo, da vaše pridnosti ne bomo spregledali.

Jogurtovo pecivo z breskvami

Sestavine:

- 2 jajci
- 1 skodelica sladkorja
- 2 skodelici moko
- 1 skodelica polnomastnega jogurta
- 1/2 pecilnega praška
- 1 vaniljin sladkor
- 0,75 skodelice olja
- 1 pločevinka vloženih breskev

Navodila:

1. Z metlico penasto umešamo jajca in sladkor. Moko presejemo s pecilnim praškom. Med mešanjem jajčni zmesi postopoma dodajamo jogurt, vaniljin sladkor, olje in moko s pecilnim praškom.
2. Vključimo pečico in jo naravnomo na 200 stopinj. Pekač namastimo ali obložimo s papirjem za peko. Vložene breskve odcedimo in narežemo na krljce. V ogreti pečici pečemo 20 min.

Pečeno pecivo pustimo v pekaču, da se ohladi do mlačnega.

Maja Gerbec

Ena in edina, mama

Konec meseca marca, natančneje 25. marca, je materinski dan. Kaj oziroma kako pomembna in edinstvena je vloga matere, si nisem predstavljala vse do tistega dne, ko sem tudi sama zavzela to vlogo. Leta in leta sem opazovala svojo mamo. Vse, kar je počela, se mi je zdelo tako preprosto. Nisem razumela, zakaj skrbi, ko pa sem imela vse pod kontrolo. Zakaj trpi, ko me je in me vidi žalostno. Nisem razumela, od kje ji volja, da mi je na razpolago štiriindvajset ur na dan, vse dni v letu, in to tudi takrat, ko sem bila do nje zadirčna, zoprna in nespoštljiva.

Danes razumem.

Razumem, kaj pomeni ljubiti brez predsodkov, brez ovir in za vedno.

Ljubezen, ki jo mati čuti do svojega otroka, je neopisljiva. Je tako velika, tako globoka, tako težko razložljiva. Ker je otrok del nje, brez njega ne bo nikoli več celota.

25. marec je dan vseh žensk, ki vedo, kako lepo je nesebično ljubiti in biti ljubljen. To je dan mamic.

Na ta dan si še posebej vzemite čas in pokažite svojim mamam, da so ene in edine.

Mamice pa se svojim otrokom zahvalite za najlepšo vlogo, ki so vam jo dali, vlogo mame.

Mama, rada te imam danes in za vedno. Hvala, ker si to, kar si.

Maja Gerbec

Čestitka

Tako majhno, tako krhko je detece, ko komaj priveka na dan. Tako skrbno načrtovano, tako zelo ljubljeno. Majhno, a tako zelo neprecenljivo. V trenutku, ko prvič odpre oči, se tla zamajejo in srce zadrhti. Od tega trenutka dalje življenje staršev nikoli več ni enako. Njihova brezpogojna ljubezen je položena v zibko. Danes in za vedno.

V prvih mesecih novega leta so se v občini Kanal tla zatresla v treh domovih. Na svet so privekali trije korenjaki.

Naj jim bo sreča naklonjena vedno in povsod!

Tine Pliberšek (Plave)

Rok Žbogar Pertovt (Kambreško)

Mihael Lipušček (Doblar)

Otročiček nam vrne svet, ki smo ga izgubili — svet čudes.

Lepoto cveta. Lesket plamena. Metulja. List. Ptico.

Ustvarjeno na novo. Čudovito.

Vidimo jih skozi oči nedolžnosti. In otroško veselje postane naše.

(Pam Brown)

Nagrado za poslano pobarvanko iz prejšnje številke Mosta so si prislužili: **Prinčič Tjaš**, Ložice
Špela Vidmar, Plave
Zala Medvešek, Kanal
Čestitamo!

Zahvala

Kako pomemben je nekdo, koliko nam pomeni, kako vpliva njegova prisotnost na naše počutje, velikokrat ugotovimo šele, ko tega človeka ni več med nami.

Ko odide, ostanejo nepojasnjena praznina, občutek nemoči in solze v očeh.

Danes ni nič drugače. Odšel si tako, kot si živel. V svojem stilu in brez obremenjevanja drugih. Ni te več, a v nas ostajaš. Urejen, dobre volje, brez kančka slabe besede o komer koli sediš nevidno med nami in nas učiš, da je življenje eno samo. Eno in edino.

Živimo ga brez zavisti, slabe volje, hinavščine ... Živimo ga tako in samo tako, kot nam srce narekuje. Živimo ga tako, kot je **Jeri** (Matjaž Jereb) znal.

Hvala, ker si nam pokazal, da je v življenju treba slediti samo eni stvari – svojemu srcu. Hvala ... Se vidimo nekoč, tam nekje ...

Tvoje srce je nehalo biti, za vedno si zaprl svoje smejoče se oči. Ostala je praznina. A vsako življenje se enkrat konča. Zdaj si tam nekje in čakaš na nas, da se spet srečamo, ko pride naš čas.

Maja Gerbec

Pismo, ki ga je prejel župan konec leta 2015 in se nanaša tudi na občinsko glasilo Most:

Dragi gospod župan in vsi, ki pripomorete k temu, da se rodi nov MOST

Več kot 20 let sva službovala v Kanalu, v stavbi učenosti. Skozi mladi rod sva se povezovala s številnimi starši in dobera spoznala bližnje in bolj oddaljene zaselke v okolici. Sedaj, ko sva zapustila osmo desetletje in življenje teče bolj umirjeno, se nama v spomin vrača čas, ki je bil poln upanja in želja, da mladi rod natrpava z znanjem, ki mu bo omogočil, da svoje življenje pelje po pravi poti, v zadovoljstvo sebi in svoji okolici.

Veseliva se vsake nove številke MOSTA, prelistava jo od začetka do konca, išče va znane obraze in spremljava vse novosti v kraju.

Čestitava vsem, ki so pripomogli, da je kraj tako bogato kulturno središče. Vsem v letu 2016 želiva uspešno osebno pot in uresničitev načrtov, da bo biser soške doline se bolj blestel.

Hela in Tone Pfajfar

Lesce – december

Naši bralci in bralke sporočajo

Pobarvano pobarvanko pošlji na naš naslov: Glasilo Most (pobarvanka), Občina Kanal ob Soči, Trg svobode 23, 5213 Kanal
ali skenirano po e-pošti na: mostkanal@gmail.com — mogoče boš prav ti prejel-a nagrado!

SRBSKI FILMSKI IGRALEC IZ BEOGRADA, NIKOLA (1967-...), PARADA	STAR, ONEMOGEL KONJ, KLJUŠE	LJUDSTVO IN POKRAJINA V NIGERIJ	DIRKALIŠČE BLIZU MADRID, TUDI LAMBORGHINI	ZOŽENO MESTO, OZEK PAS MORJA	HORMON, KI POVEČUJE OBČUTEK LAKOTE, NASTAJA V CELICAH ŽELODCA IN LANGERHANSOVH OTOČKIH	KRALJ BOSNE IZ ZAČETKA 15. STOL., STJEPAN	SLO. MATEMATIK, REKTOR PRIM. UNI., MARUŠIČ
VEZIST WALESA IN ARSENALA, RAMSEY					KRŠČANSKI DNEVNI PRAZNIK IMENSKEGA ZAVETNIKA		
➡					SOVJET. IZVIDNIŠKO LETALO OČI, OČKA, TATA		
		USTREZNIK					
		16. IN 5. ČRKA					
				TURŠKI NOGOMETAS GALATASARAYA, SELÇUK			

SESTAVIL: JAKOB KOVAČ	INŠTITUT ZA MEDI- CINO IN ŠPORT	PREBIVALCI SAPNIKA, KRAJA NA MEJI MED SLO. IN HR.	VEČINA (REDKO)	
			SKUPEK PODOBNIH CELIC	
KOSTARIŠ- KA PES- NICA IN IGRALKA, ANA (1960-)				
GIGAN- TIZEM, MAKRO- SOMIJA (REDKO)				
LJUDSKO IME ZA SIVKO, KOFENDL				
NACIONALNI VETERI- NARSKI INŠTITUT				
AFRIŠKO DIVJE ALI UDOMACENO GOVEDO Z VELIKIMI ROGOVI				
GORA NA MEJI BIH IN ČRNE GORE (2397m)				
IVAN ČARGO			NEKDANJA TOVARNA TOVOR- NJAKOV V MARIBORU	DEJAVNA OBČANKA KANALA OB SOČI, ŠE KRIŽNIČ
RAHEL SKUPEK BOM- BAŽNIH VLAKEN				
BIBLIJSKI ZAČETNIK KONTRA- CEPCIJE, SIN JUDA				
GLAVNO MESTO PERUJA				

Fotografije: osebni arhiv

nagrada KRIZANKA

Nagrajence iz prejšnje številke glasila MOST objavljamo na 2. strani pod "Uredniško besedo", kjer si lahko preberete tudi navodilo za pošiljanje rešene križanke.

POMOČ

OSTOJA: kralj KOJO: srbski igralec JARAMA: dirkališče ISTARU: kostariška umetnica

Koledar dogodkov v občini Kanal ob Soči od aprila do junija 2016

Informacije: **TIC Kanal**, tel. (05) 398 1213, e-pošta: tic.kanal@siol.net

Možne so spremembe koledarja dogodkov.

KDAJ	KAJ	KJE	OPIS
vsako soboto od 8. ure dalje	Tržni dan	Kanal	Vabljeni na tržni dan, ki bo vsako soboto med 8. in 12. uro na tržnici v Kanalu.
sobota, 2. april ob 6. uri	Pohod po stopinjah Valentina Staniča	Solkan - Vrhovlje - Korada - Kanal	PD Valentin Stanič vabi na tradicionalni pohod s startom ob 6. uri iz Solkana. Več informacij: www.pd-kanal.nvoplanota.si .
sobota, 2. april ob 19. uri	Dan krajevne skupnosti Avče	Dom KS Avče	Krajevna skupnost Avče organizira dan krajevne skupnosti.
četrtek, 7. april ob 16. uri	Čistilna akcija	Breg Soče in trim steza	TD Kanal vabi na čistilno akcijo v Kanalu.
sobota, 9. april	Čistilna akcija	Kal nad Kanalom	TD Kal nad Kanalom vabi na čistilno akcijo v Kalu nad Kanalom.
sobota, 9. april ob 19. uri	Salamijada	Levpa	ŠKTD Levpa vabi na salamijado - ocenjevanje suhomesnatih izdelkov, večnamenska dvorana v Levpi.
ponedeljek, 11. april ob 19. uri	Bralni klub 383	Deskle, sejna soba KD	Turistično društvo Korada vabi navdušene bralce in bralke v Bralni klub 383. Obravnavali bomo knjigo G. Paola <i>Samotnost praštevila</i> .
petek, 22. april ob 8:12	Dan zemlje	Taborniški prostor Deskle	Taborniki Rod odporne želve organizirajo Dan zemlje na taborniškem prostoru v Desklah.
sobota, 30. april ob 9. uri	Kresovanje in postavitve mlaja	Kal nad Kanalom	TD Kal nad Kanalom vabi na kresovanje in postavitve mlaja.
nedelja, 1. maj ob 9. uri	Pohod ob Idriji	Kambreško	TR društvo Globočak vabi na tradicionalni pohod ob Idriji.
sobota, 7. maj ob 11:13 in ostali prihodi	Prihod muzejskega vlaka v Kanal	Kanal	Prihodi vlaka so predvideni v naslednjih terminih: 7. maj, 21. maj, 4. junij, 11. junij, 18. junij, 25. junij 2016 ob 11.13. Za vsak prihod muzejskega vlaka bo na železniški postaji v Kanalu na ogled muzejska zbirka 1. sv. vojne, promocijski material občine ter prodajne stojnice z lokalnimi dobrotami.
sobota, 14. maj ob 8. uri	Turnir v pikadu	Medgeneracijski center "Pri Tinci"	DU Deskle vabi na ženski in moški turnir v pikadu.
petek, 20. in sobota, 21. maj	Mali nogomet - trojke	Športni park Levpa	ŠKTD Levpa vabi na mali nogomet – trojke.
sobota, 21. maj ob 9. uri	Pohod "Kje so tiste stezice"	Levpa in okolica	ŠKTD Levpa vabi na tradicionalni pohod "Kje so tiste stezice" s startom ob 9. uri v športnem parku v Levpi.
sobota, 21. maj ob 15. uri	Odprto prvenstvo v namiznem tenisu	Športni park Morsko	Športno društvo Morsko vabi na odprto prvenstvo občine Kanal ob Soči v namiznem tenisu.
sobota, 28. maj ob 13. uri	Zbor BCS	Cvetrež	Mladinski klub Kal nad Kanalom vabi na zbor BCS.
sobota, 28. maj ob 14. uri	"MUZIKAFEST"	Športno rekreacijski center Ložice	Pihalni orkester Salonit Anhovo vabi na Mednarodni festival pihalnih orkestrów "MUZIKAFEST".
nedelja, 29. maj in sobota, 4. junij	14. Kulturni dnevi pod Globočkom	Vaški dom Srednje	TR društvo Globočak vabi na 14. Kulturne dneve pod Globočkom, ki bodo potekali 29. maja ob 15. uri in 4. junija ob 19. uri na Srednjem.
sobota, 4. junij ob 11. uri	Slovesnost ob spominu na pobite ranjence	Doblar - Kolarji	KO ZZB Ročinj vabi na slovesnost v spomin na pobite ranjence pod Skalco.
sobota, 11. junij ob 8. uri	13. Capkov memorial	Kanal	ŠK VIENPi Kanal vabi na 13. Capkov memorial, ki bo potekal na šolskem igrišču v Kanalu.
nedelja, 19. junij ob 18. uri	Pohod na Korado	Deskle	TD Korada Deskle vabi na pohod na Korado s startom iz Deskel.
torek, 21. junij ob 18. uri	Dan državnosti	Večnamenska dvorana Kanal	OZVVS Kanal vabi na proslavo od dnevu državnosti.

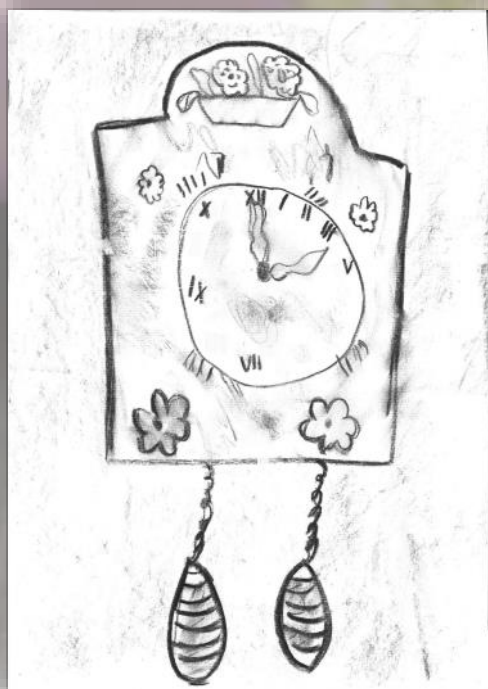
Pesnice o mami

Ptice pozimi, Anže Berdon, 3. a, OŠ Kanal

*Ti, moja mama, si prijazna do vseh ljudi,
vesela in nasmejana.
Svetliš mi pot.
Hvala ti. Rad te imam.*

Val Velušček, 3. a, OŠ Kanal

Ura, Žan Gerk Skrt, 3. a, OŠ Kanal

*Moja mama je vedno vesela,
tudi ko kaj ušpičim.
A ne, moje mame ne dam,
ker rada jo imam.*

Nina Petrevčič, 3. a, OŠ Kanal

*Moja mama sije kot zlati sonček,
kot luna in zvezde na nebu.
Rada me ima kot luna noč.
Že 40 let sije na nebu
in osvetljuje mojo pot.*

Kevin Pavlin, 3. a, OŠ Kanal

*Vsaka mama ima vsaj en dan v letu,
ko ji voščijo najboljši otroci na svetu,
to otroci njeni so,
ki vsako leto z nečim obdarijo jo.
Lahko jo obdarijo z marsičem,
lahko ji podarijo samo en objem,
ki je iz srca dan.*

*Vsaka mama svoje otroke rada ima
in za njih vse da,
zapusti jih nikoli ne,
nikamor brez njih ne gre.*

**Andreja Seljak in Tinkara Kofol,
8. a, OŠ Kanal**

Odbor za označbo porekla idrijske čipke obvešča vse
klekljarice, da bo v maju 2016 potekalo ocenjevanje čipk za
pridobitev pravice do označevanja čipk z geografsko
označbo »idrijska čipka«.

Klekljarice, ki želite predložiti svoje čipke v oceno, vabimo, da to storite
do 3. maja 2016.

Na ocenjevanje se prijavite pisno z obrazcem, ki ga dobite na sedežu
Centra za idrijsko dediščino ali na spletni strani www.visit-idrija.si.
Ocenjevanje čipk bo potekalo v skladu s pravili ocenjevanja, ki so
predstavljeni v priročniku za klekljarice Idrijske čipke geografska označba.
Vse vzorce dobite v priročniku Idrijska čipka geografska označba.
Obrazec in čipke pošljite po pošti ali prinesite osebno na naslov:
Center za idrijsko dediščino, Ulica IX. korpusa 17, 5280 Idrija.

Dodatne informacije v zvezi z ocenjevanjem čipk lahko dobite na telefonski številki 05 93 44 078.

